

Kar se Janezek nauči, to Janez zna!

Čeprav mi je urednik naročil uvodnik za aprilski Odsev zaradi 120-letnice šolstva v Trzinu, sem se odločila, da o tem na tem mestu ne bom pisala. Mislim namreč, da smo vam učenci in zaposleni na minulih prireditvah povedali dovolj, poleg tega pa o tem govorimo v posebni prilogi Odseva, ki je hkrati šolsko glasilo »Kalčki«, in ste jo prejeli skupaj z aprilsko številko Odseva. Namesto tega bom spregovorila o nasprotjih, o dvojnostih ali trojnostih, za katere menim, da se pojavljajo v slovenski šoli. Morda bom malo okrcala našo vlado, ki se tako poigrava s slovenskim šolskim sistemom in nas vsako leto posebej, praviloma spomladi, ko so v teku priprave na novo šolsko leto, preseneča s spremembami zakonodaje. Tudi zaradi tega so zadeve vsaj organizacijsko težko obvladljive, in tisti, ki so neposredni uporabniki naših storitev, upravičeno negotujejo. Ker govorimo o mnogoterosti (pluralizmu) na vseh področjih življenja in dela, naj pripomnim še to, da z mislimi, ki jih bom nanizala, najbrž ne bodo soglašali niti vsi moji stanovski kolegi, če pa bodo, toliko bolje. Ker gre za komentar, bralce naprošam, da ga razumejo kot moja osebna stališča.

Nasprotja torej! Kaj lahko opazim v naših šolah? Pomembna se mi zdijo nasprotja med družbenim dobrim in zasebnim dobrim, med pravicami in dolžnostmi vseh udeležencev v vzgojno - izobraževalnem procesu (ne samo učencev), med individuali-

zmom in kolektivizmom, tradicionalnim ali sodobnim, restriktivnim ali permisivnim, zmožnostjo posameznika in zahtevami do njega... Ob vsem tem gledam še cilj, ki ga povzemam iz Lizbonske strategije, ki državam EU postavlja cilj, da postanejo najbolj konkurenčno in dinamično, na znanju temelječe gospodarstvo na svetu, zmožno trajnostnega razvoja z več in boljšimi delovnimi mesti ter večjo družbeno povezanostjo. Iz tega izhajata cilja, ki smo si jih posledično zadali v osnovnošolskem izobraževanju:

vzgoja in izobraževanje za trajnostni razvoj in za dejavno vključevanje v demokratično družbo. Cilji so jasno zastavljeni, pot pa dolga in zavita. Morda bo zvenelo preveč starokopitno, če pripomnim, da je pri vzpenjanju k vrhu potreben napor, včasih tudi odpovedovanje. Za vzgojo naše mladine se mi zdi pomembno, da jih soočimo z nujnostjo truda, napora in vztrajnosti pri doseganju ciljev. In tu včasih zaslutim težnjo po doseganju dobrih ocen ob minimalnem vložnem delu in trudu. Menim, da mora otrok pridobiti dobre in slabe izkušnje, da se bo v svetu in družbi, ki se nepredvidljivo spreminja, znašel.

Pred učitelji in starši, ki vzgajamo in učimo svoje otroke, je zahtevna naloga, ki kdaj pa kdaj zahteva farmacevtsko natančnost, prefinjen pedagoški čut in izkušnje, kako pravilno nastaviti razmerje med spodbudo in zahtevo, kako uskladiti pravice in pričakovanja posameznika s potrebami skupine ali kolektiva, kako odmerjati čas in prostor vzgojnemu in izobraževalnemu ciljem oziroma vsebinam, kje postaviti meje med sprejemljivim in nesprejemljivim, saj smo priča velikemu spreminjanju vrednot. Soočamo se z večnim nasprotjem med pravicami in dolžnostmi. Še odraslim ljudem je kdaj pa kdaj težko pojasniti, da z izpolnjevanjem dolžnosti prihajajo tudi pravice in ne obratno. Vse prepogosto se zavedamo svojih pravic in premalo svojih dolžnosti. V šoli ni dosti drugače. Tudi, kar se Janezek nauči, to Janez zna. Go-

tovo bo naučeno prenesel v odraslo dobo. Kako se bo razvila slovenska družba, če bo vsak videl samo svoje pravice in nobene dolžnosti?

Individualno ali kolektivno? Stvar presoje in situacije, v kateri se znajdemo. Človek je socialno bitje. Uči se od starejših in od vrstnikov. Še posebej med druženjem osvaja socialne veščine in prevzema vzorce takega ali drugačnega komuniciranja, vedenja in ravnanja. Taka vzgoja lahko poteka v skupini, pri čemer imamo zmeraj v mislih spodbujanje k solidarnosti, medsebojni pomoči, sočutju, sprejemanju drugačnosti, timski duh, ravnanje za skupno dobro. Vsekakor učencev odnosov ne moremo učiti izolirano od ostalih, lahko pa individualno delamo na njihovih specialnih močnih ali šibkih točkah. Gre torej za prepletanje enega in drugega, čeprav se v osnovi sliši kot veliko nasprotje.

Tradicionalno ali sodobno? Potreben je kritičen razmislek. Ni vse slabo, kar smo imeli v osemletki, in ni vse dobro, kar prinaša devetletna osnovna šola. Najslabše pri vsem tem pa je, da se spremembe dogajajo tako hitro, da jih v stroki težko dohajamo. Pri tem pomislim samo še na to, da so spremembe nestrokovne in slabo premišljene. Kakor pri vsem ostalem, je treba najprej pomiriti politične strasti, dati besedo pedagoški stroki, predvsem praktikom, in z ustreznimi premisleki, s katerimi bomo predvideli različne (tudi hipotetične) posledice načrtovanih sprememb, posodobiti šolsko zakonodajo. Nesprejemljivi so vsi ukrepi, ki lahko povzročijo elitizem v izobraževanju (zasebno šolstvo - lep zgled je zdravstvo), saj to pomeni, da bosta izobraževanje in znanje (in s tem dolgoročno oblast) dostopna premožnim. Le redki posamezniki iz nižjih družbenih slojev pa bodo lahko presegli svojo socialno in družbeno determiniranost. To bo povzročilo še večje razslojevanje slovenske družbe, čeprav predlagatelji teh sprememb to zanikajo.

Nenazadnje bi se rada dotaknila še vseh, ki sodelujemo v vzgojno - izobraževalnem procesu, učencev, staršev in učiteljev. V šoli nikakor ne smemo biti nasprotniki, saj imamo isti cilj. Dosegli ga bomo lahko ob skupnih prizadevanjih in medsebojnem sodelovanju. Za vsako šolo (celo slovensko vlado) je mnenje staršev dragoceno, še bolj pa bomo veseli aktivnega vključevanja staršev v vzgojo. Kakor starši in učenci pričakujejo razumevanje za njihove probleme, si tudi učitelji želimo, da nam starši in učenci prisluhnejo. Večkrat si želim, da bi imeli posamezniki iz omenjenega trikotnika, pa naj bodo to učitelji, učenci ali starši, več poslušala za skupno dobro.

Vanja Vogrin

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Zoran Jereb
Tel.: 831 00 69, gsm: 040 835 356
zoran.jereb@siol.net

Tehnično urejanje in tisk:
GRAFIKA 2000 d.o.o.,
Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:
Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejema
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

**Gradivo za
majsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do**

**5.
maja
2007**

V Sloveniji trenutno poleg zapletov s protikorupcijsko komisijo, razpadanjem LDS in Hrvati menda še najbolj buri duhove predlagana zakonodaja o pokrajinah, ki naj bi jih ustanovili v naslednjem letu in jeseni leta 2008, hkrati s poslanci pa bi tudi že volili člane pokrajinskih svetov. Čeprav nezadovoljstvo vzbuja tudi predlog zakona, ki naj bi na podoben način, kot je urejeno financiranje občin, uredil tudi financiranje pokrajin, dva ministra pa se ne moreta sporazumeti o tem, ali naj v pristojnost pokrajin preidejo tudi pristojnosti sedanjih upravnih enot ali ne, je vendarle opaziti, da največ pozornosti in hkrati največ kritik doživlja predvsem predlog zakona, s katerim naj bi v Sloveniji ustanovili 14 pokrajin.

Pokrajine »z brda, z dola«

Najprej je treba povedati, da je število predlaganih pokrajin (14) čista politična konstrukcija, za katero ni nobene prave in resnično utemeljene podlage, razen seveda skritih političnih kompromisov. Ob predlogu zakona, v skladu s katerim naj bi bile ustanovljene pokrajine od Osrednjeslovenske pokrajine s 498.000 prebivalci do Zasavske s 46.000 prebivalci, namreč enostavno ni mogoče ugotoviti, kakšne kriterije so uporabili predlagatelji, ko so oblikovali svoj predlog. Predlog odstopa tako od prvotne namere, da bi pokrajine ustanovili na območjih sedanjih statističnih regij, ki jih je 12, hkrati pa ne upošteva nobene druge od običajnih, naj bo kulturnih, politično - zgodovinskih ali kakšnih drugih členitev Slovenije. Uvaja pa ta predlog, kot rečeno, nenavadno različne, po obsegu in vseh drugih značilnostih neprimerljive pokrajine, ki jim prav zaradi teh razlik po mojem prepričanju niti ni mogoče naložiti istih pristojnosti in nalog, saj bo opravilna sposobnost najmanjše predlagane pokrajine gotovo bistveno drugačna od sposobno-

sti največje, ki naj bi bila kar enajstkrat večja. Razen seveda, če bo teh pristojnosti in nalog malo in če bodo v resnici v glavnem formalne, kot to že velja za občine; vsaj kar zadeva izvirne pristojnosti.

Stališče do predloga

Podobno kot v še nekaterih delih Slovenije, je tudi na območju tako imenovane Podjetne regije (občine Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Trzin in Vodice) završalo, ko smo dobili v roke predlog tega zakona. Tudi na podlagi izkušenj po petih letih životarjenja tako imenovane Ljubljanske urbane regije (statistična regija, ki po volji vlade RS vključuje 25 občin od Velikih Lašč do Kamnika, vključno z Mestno občino Ljubljana), smo prepričani, da je predlagana Osrednjeslovenska pokrajina s 498.000 prebivalci iz več razlogov povsem nesprejemljiva; še posebej, če bo obveljal predlog, da v Sloveniji ustanovimo več kot deset pokrajin. Sam sicer menim, da bi bilo treba določiti in upoštevati zelo jasno določene kriterije za ustanovitev pokrajin, katerih namen naj bi bil vzpostavitev druge (višje) ravni lokalne samouprave in tudi decentralizacija države. Upoštevati bi morali zlasti zgodovinsko - politične, kulturne (jezikovno - govorne), tradicijske, zemljepisne (porečja, pogorja, kotline itd.) in seveda tudi gospodarske kriterije. Vsi vemo, da je bilo območje Slovenije v preteklosti razdeljeno v »dežele« ali primerljive politične enote (Kranjska, vključno z Istro, Štajerska, Goriška oziroma Primorska in Prekmurje, ki je do leta 1918 sodilo v kraljevino Ogrsko). Naslednja, še smiselna členitev bi upoštevala zemljepisne regije (Prekmurje, Štajerska, Koroška, Gorenjska, Dolenjska, Notranjska, Goriška oziroma Primorska, Istra...). Glede na to členitev opažamo tudi kulturne razlike, celo izrazite jezikovno - govorne razlike itd. Zato sem prepričan, da bi bilo v Sloveniji najbolj optimalno sprejeti odločitev o petih pokrajinah ali vsaj devetih; v obeh primerih namreč predpostavljam, da bi morala Ljubljana kot glavno mesto in še vedno edina prava slovenska metropola dobiti status pokrajine; podobno kot ima Dunaj v Avstriji status dežele in še marsikatero glavno mesto v Evropi ravno tako (tudi Washington v ZDA ima posebni položaj). Če pa bo že obveljala odločitev za več kot deset pokrajin, sem podobno kot župani sosednjih občin prepričan, da je vsiljevanje Osrednjeslovenske pokrajine za nas nesprejemljivo, in da je potrebno karkoli že doseči, da Ljubljana, kot rečeno, dobi status samostojne pokrajine, in da se severovzhodno od Ljubljane (na širšem porečju Kamniške Bistrice) oblikuje samostojna pokrajina.

Ta pokrajina, v bistvu nekdanji okraj, bi lahko vključevala tudi občine Litija, Šmartno pri Litiji in Dol pri Ljubljani), pri če-

mer bi pač bilo treba upoštevati voljo teh občin. Razlogov za to je veliko. Ne nazadnje je to zelo opazna različnost potreb in interesov, ki izhajajo po eni strani iz dejstva, da je Ljubljana glavno mesto, in da že dobiva značilnosti metropole, ki si prizadeva svoje probleme odriniti na obrobje ali celo onstran svojih meja. Ljubljana bi v okviru skupne pokrajine imela izrazito politično prevlado, tako območje okrog Ljubljane, ki bi bilo vključeno v isto pokrajino, ne bi moglo uveljaviti svojih interesov in potreb in ne vzpostaviti partnerskega odnosa z Ljubljano. Poleg tega pa je območje sedaj predlagane Osrednjeslovenske pokrajine po vseh kazalci tako raznoliko, da je zelo težko pričakovati soglasje in enotnost tudi na območju občin v krogu okrog Ljubljane. To območje vključuje del Dolenjske, se ga celo na Notranjsko, deloma v Zasavje, na Gorenjsko itd. Tu je opaziti različna narečja in razlike v šegah, zelo velike razlike v gospodarski razvitosti itd. Na tako oblikovanem območju pokrajine bi bilo zelo težko doseči potrebno stopnjo pripadnosti in solidarnosti prebivalstva in skladno s tem tudi oblikovanje pokrajinske identitete. In, čeprav je gotovo res, da ob migracijah, ki jih prinaša sodobno življenje, vse te reči na prvi pogled niso več tako pomembne, pa so za to, da se že tako ali tako umešno ustvarjena pokrajina vsaj s časom naseli v našo zavest in postane »naša« vseeno ključnega pomena. Zato sem prepričan, da je treba vztrajati pri stališču, ki ga za zdaj zagovarjamo zlasti župani t.i. Podjetne regije, pa tudi mnogi drugi ljudje, s katerimi sem že imel priložnost govoriti o tej temi.

Tone Peršak

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8 - 14

sreda 8 - 13 in 14 - 18

petek 8 - 13

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

www.onger.org
dnevno sveže
planinske novice

Evropska unija bi si morala prizadevati za »kapitalizem s človeškim obrazom«

Aprilski pogovor sva z županom Antonom Peršakom posvetila povsem konkretnim vprašanjem in projektom, dotaknila pa sva se tudi petdesetletnice podpisa Rimske pogodbe, na osnovi katere se je razvila Evropska unija. Povabilo, da mi za župana pošljete kakšno vprašanje, na katero želite prejeti odgovor »iz prve roke«, pa še naprej velja.

Prejšnji mesec ste se skupaj z župani sosednjih občin sestali z direktorjem kamniškega podjetja Kam-Bus. Ste na tem sestanku govorili o čem, kar bi zanimalo tudi trzinsko javnost?

Ker je na lanskih volitvah nekaj občin, po katerih Kam-Bus izvaja primestni promet, dobilo nove župane, nam je direktor Kam-Busa Anton Zlatnar predstavil vlogo podjetja v teh občinah in njihov način dela. Pogovarjali smo se tudi o tem, kako bi primestni promet lahko še izboljšali, in se seznanili s tem, da Kam-Bus ne prejema toliko državne subvencije kot druga avtobusna podjetja, zato z drugimi avtobusnimi podjetji nima enakopravnega položaja.

Ste v zvezi z izboljšanjem prevozov govorili o kakšnem konkretnem predlogu, ki je pomemben tudi za občane Trzina?

Direktor Kam-Busa je napovedal nakup nekaj novih in bolj udobnih avtobusov, ki jih bodo lahko uporabljali tudi starejši občani in invalidi. Predstavniki občin smo se zavzeli za povečanje frekvence prevozov in dodatne povezave med posameznimi kraji, govorili pa smo tudi o tem, kako še izboljšati sistem enotne vozovnice.

Ali mora občina Trzin Kam-Busu letno plačevati kakšen del njegovih stroškov, ki nastajajo ob prevozu potnikov?

Ne, Kam-Busu občina Trzin ne plačuje ničesar, subvencioniramo pa dijaške in študentske vozovnice.

V prejšnji številki Odseva je vaša svetovalka za finance in proračun Vika Kreča v predstavitvi svojega dela omenila, da Občina Trzin razmišlja, da bi v sodelovanju s še nekaterimi občinami ustanovila še en skupni organ - medobčinsko upravo za področje revizije. Zanima me, kakšni so razlogi za še en skupni organ in ali se ne bojite, da bo tudi delovanje tega organa spremljalo toliko težav, kot jih spremlja delovanje medobčinskega inšpektorata?

V zvezi z medobčinskim inšpektoratom naj povem, da se (tudi na našo pobudo) že pripravljajo spremembe zakona o lokalni

Anton Peršak: »Kakšna bo Evropska unija čez petdeset let, je zelo težko napovedati, po mojem mnenju pa bi si morala prizadevati za »kapitalizem s človeškim obrazom«, kjer človek ne bo samo proizvodno sredstvo, kot se dogaja v multinacionalkah.«

samoupravi, ki se nanašajo tudi na skupne organe občinske uprave. Od teh sprememb pričakujemo, da se bodo dodatne obremenitve naše občine, ki so nastale z ustanovitvijo tega organa, nekoliko zmanjšale in da bo skupni organ dobil status pravne osebe. Glede revizije pa je tako: občine so dolžne zagotavljati tako imenovano notranjo revizijo, vendar je veliko občin (med drugim tudi naša) premajhnih, da bi lahko imele zaposlenega lastnega notranjega revizorja. Doslej smo si pomagali z najemanjem zunanjih revizorjev, vendar se pri tem pojavlja cela vrsta organizacijskih in drugih težav. Zato smo začeli razmišljati, da bi skupaj s še nekaj občinami ustanovili skupni revizijski organ z morda dvema ali tremi revizorji. Seveda bi tudi to občine nekaj stalo, vendar bi nam del teh sredstev povrnila država, ki ustanavljanje skupnih organov spodbuja.

Kako pa napreduje projekt izgradnje dodatnega vhoda v cono?

Trenutno se pripravlja študija za natančno umestitev dodatnega vhoda v prostor. Na voljo smo imeli tri različne variante o tem, kako se bo ta vhod umestil v prostor med Mlakami in cono, in smo svoje mnenje o tem povedali, sedaj pa se nadaljuje delo na izbrani varianti. Pri tem je treba povedati

tudi to, da bo morala soglasje k tej varianti dati tudi država oziroma Direkcija RS za ceste, saj mora biti dodatno križišče izvedeno tako, da ne bo zaustavljalo prometa na štiripasovnici.

Bo dodatno križišče semaforizirano ali bo urejeno s krožnim prometom?

Ne, za krožni promet tu ni dovolj prostora, zato bo križišče semaforizirano.

Kdaj pa pričakujete začetek izvedbe tega projekta?

Ko bo varianta dokončno določena, bo treba prilagoditi še vse prostorske akte in spremeniti lokacijski načrt tega območja; tega letos zagotovo še ne bomo delali.

Igor Pirc iz podjetja Sinfonika ponovno opozarja na slabo stanje makadamske poti, ki vodi v cono iz ljubljanske smeri in jo veliko zaposlenih uporablja, čeprav je uradno sploh ni. Ali v zvezi s to potjo potekajo kakšni dogovori z MOL oziroma ali lahko občina Trzin to pot na kakšen način (vsaj do izgradnje drugega vhoda) uredi in izkoristi za razbremenitev obstoječega vhoda v cono?

O tej cesti moram najprej povedati dvoje: da je zgrajena na črno in da je velik del leži v sosednji, ljubljanski občini. Ker poteka po privatnih zemljiščih, se na tej cesti

doslej nismo lotili nobenih posegov, smo pa MO Ljubljani predlagali, da jo vključi v svojo strategijo prostorskega razvoja oziroma sedaj občinski prostorski načrt. To bomo namreč naredili tudi mi.

Toda če vas prav razumem, bosta morali občini to cesto pred kakršnikoli posegi odkupiti?

Če bomo želeli iz te poti narediti javno cesto, vsekakor. Ampak pred tem jo morata obe občini vnesti tudi v svoje prostorske načrte. Še enkrat pa poudarjam, da občina Trzin ne sme posegati na to cesto, saj so lastniki zemljišč običajno do občinskih posegov na svojih zemljiščih zelo občutljivi in se hitro primeri kakšna tožba.

Ali ta cesta občino Trzin dolgoročno sploh zanima (kot kakšen pomožni vhod v cono ali intervencijska pot)?

Kot takšna nas zanima, vendar je to v formalnem smislu veliko zahtevnejši projekt kot izgradnja drugega vhoda s štiripasovnice, o katerem sva že govorila.

Marca je minilo petdeset let od podpisa Rimske pogodbe, na podlagi katere se je razvila sedanja Evropska unija. Na katerih področjih je EU po vašem mnenju doslej dosegla največ in na katerih bi bila lahko tudi bolj uspešna? Si upate napovedati, kakšna bo Evropska skupnost čez petdeset let?

Kakšna bo Evropska unija čez petdeset let, je res težko napovedovati, ker čas teče vedno hitreje. Zato se bo toliko sprememb, kot se jih je zgodilo v dosedanjem razvoju EU, verjetno zgodilo že v naslednjih petindvajsetih letih, v petdesetih letih pa je pričakovati toliko sprememb, kot smo jih doživeli v zadnjem stoletju, ko sta se zgodili dve svetovni vojni, pa številne revolucije in totalitarizmi... Velik vpliv na nadaljnji razvoj EU bo imela nedvomno tudi Kitajska, ki naj bi po napovedih že v osmih do desetih letih postala največja gospodarska velisila sveta, in to bi znalo postaviti na glavo vse svetovne odnose. Na prihodnjo podobo sveta pa bo v pomembni meri vplival

tudi razplet tako imenovanega spopada civilizacij.

Drugo, kar se mi ob tem zdi pomembno, pa je vprašanje, ali je Evropska unija izpolnila dosedanja pričakovanja ljudi. Osebnost sicer nisem velik navdušenec nad Evropsko unijo, vseeno pa menim, da je dobro, da se je pred petdesetimi leti ta ideja rodila, saj so se s podpisom Rimske pogodbe in vsem, kar ji je sledilo, nevtralizirala številna konfliktna žarišča, zahodna in srednja Evropa pa sta s tem vzpostavili gospodarsko in tudi politično protiutež ZDA in Daljnemu vzhodu.

Ali je Evropska unija točno to, kar si želimo manjše države, pa je že drugo vprašanje, saj jo v veliki meri usmerjajo interesi največjih članic, znotraj katerih pa še vedno prihaja do različnosti, ki so se najbolj jasno pokazale ob neuspešnih referendumih o evropski ustavi. Razloge za to pa gre iskati tudi v tem, da še vedno ni jasno, v katero smer se bo EU razvijala - v smer konfederacije ali pa v bolj unitaristično smer. Mislim, da je George Orwell v svoji knjigi 1984 imel prav, ko je napovedal tri do štiri velike centre sveta, med katerimi pa bo zelo verjetno prihajalo tudi do konfliktov.

EU je nastala na gospodarskih temeljih, v zadnjih letih se veliko govori tudi o kulturni komponenti njenega nadaljnega razvoja, toda zaostanek v konkurenčnosti spet v ospredje postavlja gospodarska vprašanja. Menite, da bo EU v prihodnje samo gospodarska povezava ali bo države članice povezovala tudi na drugih področjih?

Po eni strani so v EU zelo močne tudi te-

žnje po integraciji na področjih, ki naj bi sicer pripadala posameznim članicam (na primer kulturno in socialno področje). Že nekaj let se namreč govori o projektu evropske kulture in ene konference na to temo sem se pred tremi leti v Berlinu udeležil tudi sam. Na tej konferenci, ki jo je sklical Jacques Delors in se je imenovala »Dusa za Evropo«, so številni ugledni evropski politiki govorili o pomembnosti kulture in o tem, da je treba priti do neke skupne, evropske kulture, ker so v tem videli možnost oblikovanja prave evropske identitete. Znano je namreč, da se družba enostransko (recimo samo v gospodarskem smislu) lahko razvije samo do neke mere, zgodovinske izkušnje pa nas učijo, da mora biti razvoj družbe vsestranski. Osebnost si ne predstavljam, da bi bila neka družba lahko gospodarsko zelo uspešna, če je na kulturnem ali političnem področju nepovezana. Vprašanje je torej, kako bo EU uspelo povezati v celoto gospodarstvo, znanost, kulturo ter tudi socialo, pri tem pa ohraniti identitete držav, ki si tega želijo. To je še toliko bolj pomembno, ker je pri vsem tem treba gledati tudi na posameznika. Težko je pričakovati, da bodo ljudje ustvarjalni in produktivni, če bodo imeli probleme z lastno identiteto ali pa bodo notranje razseljeni oziroma brez občutka, da so nekje doma. Skratka, Evropa bi si morala, po mojem mnenju, prizadevati za »kapitalizem s človeškim obrazom«, kjer človek ne bo samo proizvodno sredstvo, kot se vse pogosteje dogaja v multinacionalkah.

Besedilo in foto:
Zoran Jereb

Obvestilo lastnikom traktorjev

Podjetje AS Domžale Moto center d.o.o. lastnike kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov obvešča, da bodo tehnični pregledi teh vozil v Trzinu potekali v soboto, 5. maja 2007, od 8. do 12. ure na običajni lokaciji - parkirišče za Kulturnim domom. Lastnike traktorjev in traktorskih priklopnikov opozarjamo, naj na tehnični pregled pripeljejo usposobljena vozila, zlasti naj pregledajo krmilni mehanizem, svetlobna telesa in zavore, s seboj pa naj imajo tudi obvezno opremo: prvo pomoč in varnostni trikotnik!

Na tehnični pregled prinesite tudi osebni dokument o istovetnosti lastnika vozila ter dokumente, ki so potrebni za tehnični pregled (prometno dovoljenje in zavarovalno polico iz preteklega obdobja, če je vozilo evidentirano, sicer pa osnovne dokumente vozila - račun, izjavo o ustreznosti vozila (homologacijo) in pogodbo).

Darko Gognjavec,
direktor podjetja AS Domžale Moto center, d.o.o.

Poziv občanom občine Trzin

Pred kratkim se je v Trzinu ponovno pojavil vandalizem, zato skupina občanov vse krajanje poziva, da naj bolj pozorno spremljajo dogajanje v okolici njihovih domov, vsakršno uničevanje javne lastnine pa takoj sporoči na policijo. Telefonska številka domžalske policijske postaje je 01/724 65 80, lahko pa pokličete tudi na brezplačno št. 113 ali na brezplačni anonimni telefon 080 0100.

CIVILNA ZAŠČITA TRZIN
ORGANIZIRA VAJO CZ TRZIN
V SOBOTO 12. MAJA 2007 OB 9:00 URI
NA LOKACIJAH ONGER, OŠ TRZIN
IN CENTER T3 - VLJUDNO VABLJENI!

Pomoč na domu bo letos bistveno cenejša kot lani

Trzinski občinski svetniki so prejšnji ponedeljek za 5. redno sejo potrebovali kar pet ur. Na njej so opravili prvo obravnavo predloga novega statuta občine Trzin, podprli dva odloka, ki se nanašata na določbo zemeljskega plina po 1. juliju letošnjega leta, seznanili pa so se tudi s situacijo na področju odlaganja komunalnih odpadkov in načrtovanem ločenem zbiranju bioloških odpadkov. Tiste občane, ki potrebujejo pomoč na domu, pa bo nedvomno razveselila informacija, da bo letos ta storitev bistveno cenejša, kot je bila lani.

Po besedah župana **Antona Peršaka** obsežne spremembe zakonodaje zahtevajo praktično nov statut občine, največ razlik med starim in novim statutom pa je na področju proračuna in pokrajin, ki so ravnokar v nastajanju. Čeprav je novi statut občine Trzin pripravljen po vzorcu mariborskega Inštituta za javno upravo, so imeli svetniki nanj precej pripomb, saj so nekateri člani po njihovem mnenju preveč podrobni, nekatera določila pa takšna, da kot je dejala svetnica **SD Lilijana Smrekar** namesto reda prinašajo še več nereda.

Od junija bo treba biološke odpadke ločevati od nebioloških

Tretja točka dnevnega reda je bila namenjena seznanitvi občinskega sveta s težavami, ki so pripeljale do zaprtja deponije komunalnih odpadkov v Dobu (o tem smo pisali že v marčevskem Odsevu). Zaradi tega si bo morala po novem letu tudi občina Trzin za svoje komunalne odpadke najti

novo lokacijo. Najverjetneje bo to deponija v Celju, zato bo cena odvoza odpadkov prihodnje leto bistveno višja. Ker vožnja odpadkov na celjsko deponijo ne bo dolgoročno rešitev, bo občina Trzin preučevala tudi druge možnosti za predelavo svojih odpadkov - bodisi v nastajajočem centru v Komendi ali pa v Ljubljani. Junija pa se vam na področju ravnanja z odpadki obeta še ena novost. Biološke odpadke boste namreč pričeli odlagati ločeno, v posebne kontejnerje (ki jih boste še dobili), cena odvoza teh odpadkov pa bo znašala 16,20 evra za kubični meter.

Energetski zakon od občin zahteva spremembe koncesijskih pogodb, ki se nanašajo na distribucijo in dobavo zemeljskega plina, zato so na tokratni seji občinski svetniki sprejeli dva odloka, ki urejata to področje. Direktorica občinske uprave **Polona Gorše Prusnik** je povedala, da občina s tem izgublja nadzor nad regulacijo cene zemeljskega plina in da se bodo zaradi tega cene zemeljskega plina v občini Trzin verjetno nekoliko dvignile. V razpravi, ki se je razvila, so svetniki že razmišljali o tem, kako bi se lahko trzinski porabniki zemeljskega plina povezali in si z enotnim nastopom proti dobaviteljem plina zagotovili nekoliko boljši položaj (oziroma ugodnejšo ceno), kot bi ga imeli vsak zase.

Pomoč na domu bo letos cenejša kot lani, v prihodnjem letu pa grozi krepka podražitev.

Občani, ki potrebujete pomoč na domu, boste nedvomno veseli informacije, da bo

ste letos za učinkovito pomoč na domu plačevali po 0,84 evra, kar je bistveno manj kot lani. **Andreja Kočar**, županova svetovalka za področje družbenih dejavnosti, je povedala, da bo za občino letos ta storitev nekoliko dražja kot lani, uporabniki pa bodo zanjo plačevali bistveno manj kot doslej, saj je državna subvencija za te storitve letos bistveno večja kot lani. »Za prihodnje leto pa so izgledi zelo slabi, saj kaže, da državnega subvencioniranja te storitve ne bo več, to pa pomeni tudi precejšen dvig cene,« je še povedala Kočarjeva.

Svetniki so se na tokratni seji seznanili tudi z letnim poročilom OŠ Roje, ki jo obiskuje tudi nekaj trzinskih otrok s posebnimi potrebami. Ravnateljica šole **Marjanca Bogataj** je svetnikom predstavila delovanje in pomen te šole, katere potencial bi - po njenih besedah - občine ustanoviteljice lahko še bolje izkoristile. Skrb zbujajoče pa je, da država nima izdelane vizije o tem, kakšna bo prihodnost tovrstnih šol.

Znani so člani občinske volilne komisije ter letošnji občinski nagrajenci

Na tokratni seji so svetniki imenovali novo občinsko volilno komisijo in podprli vse tri predloge za prejemnike letošnjih občinskih priznanj. Predsednica občinske volilne komisije je postala **Biserka Čičerov**, njen namestnik pa **Andrej Prah**. Člani občinske volilne komisije so postali **Jan Bukovec Geiger**, **Polona Glavica** in **Jože Kosmač**, njihovi namestniki pa **Anja Valenčak**, **Marija Majda Ipavec** ter **Ada Lovše Musič**. Občinska priznanja pa letos prejmejo: **zlato plaketo** prejme OŠ Trzin, **srebrno Franc Kurant**, **bronasto pa Krešimir Keresteš**. Vse tri nagrajence vam bomo v naslednjih številkah Odseva tudi podrobneje predstavili.

Zoran Jereb

Svetniška vprašanja in pobude

Svetniki so na tokratni seji zastavili naslednja vprašanja in pobude:

Jožica Valenčak, svetnica županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, je opozorila na slabo vzdrževane bankine ob Grajski cesti in predlagala njihovo obnovo, **Franc Pavlič**, svetnik županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, pa je občinski upravi posredoval željo sosedov ŠRP, ki za večjo varnost športnega parka vsaj med vikendi predlagajo nočno dežurstvo policije. **Lilijana Smrekar** je ponovno predlagala, da se umazana podlaga na otroškem igrišču v ŠRP zamenja z bolj čisto, ob šoli pa s tablo prepove sprehajanje psov. **Matjaža Loborca**, svetnika LDS, je zanimalo, ali je sodelovanje med občino in šolo res tako slabo, kot je slišati med občani, **Peter Kralj**, svetnik liste Za zeleni Trzin, pa je želel izvedeti, kdaj bodo popravljene bankine ob Mengeški cesti in kdaj bo občinski svet obravnaval DIIP za obnovo Mengeške ceste. Predlagal pa je tudi, naj Občina pridobi 0,4 koncesije za zobozdravnika, ki je bila odvzeta mengeškemu zobozdravniku, ki je deloval tudi v Trzinu. **Natalijo Chvatal**, svetnico liste Za zeleni Trzin, je zanimalo, kdaj se je KS Trzin odločila za fontano in koliko bo stala. Predlagala pa je tudi, naj se prazen objekt v soseski T3 podre, na njegovem mestu pa uredi zelenica, na zelenici ob Mlakarjevi ulici je predlagala zasaditev drevja in postavitve klopi, ob sprehajalni poti ob Pšati pa zamenjavo posušenih dreves. **Miran Šinigoj**, svetnik liste Za zeleni Trzin, se je zavzel, da se v ŠRP s tablami prepove kajenje, in za ureditev Gajškovega izvira, **dr. Drago Kostevc**, svetnik liste Za zeleni Trzin, pa je predlagal obravnavo nove prostorske zakonodaje na seji občinskega sveta.

Pojasnilo

Tokratni Odsev ste prejeli nekaj dni kasneje kot običajno. Za to zamudo pa nismo krivi njegovi ustvarjalci, pač pa koledar, saj je ta mesec občinski svet namesto (prazničnega) drugega zasedal šele tretji ponedeljek v mesecu. Ker smo poročilo s te seje želeli vključiti v Odsev, se je priprava Odseva za tisk zavlekla za nekaj dni, in to je tudi vzrok za tokratno zamudo. Upam, da nam tega ne boste zamerili, in hvala za razumevanje.

Zoran Jereb, urednik

Direktorica občinske uprave - Polona Gorše Prusnik

Pred vami je drugi iz serije člankov, v katerih se vam bo predstavila trzinska občinska uprava. Tokrat se vam predstavlja direktorica trzinske občinske uprave, univerzitetna diplomirana pravnica Polona Gorše Prusnik. Največji težavi, s katerima se sooča pri delu, sta »kadrovska podhranjenost« trzinske občinske uprave ter nenehno spreminjanje zakonodaje in podzakonskih aktov.

Njene naloge obsegajo neposredno vodenje uprave oziroma pomoč županu pri vodenju, načrtovanju, organiziranju, usmerjanju in nadzoru dela občinske uprave, poleg tega pa tudi oblikovanje sistemskih rešitev in drugih najzahtevnejših gradiv, vodenje in odločanje v najzahtevnejših upravnih postopkih na prvi stopnji in v upravnih postopkih na drugi stopnji, vodenje ter sodelovanje v najzahtevnejših projektih skupinah v občini in širše, pripravo aktov za potrebe organov občine, skrb za usklajevanje dela med županom in občinsko upravo in v upravi, razporejanje dela med delavce občinske uprave in skrb za delovno disciplino, opravljanje kadrovskih opravil, sodelovanje s pristojnimi državnimi organi, sodelovanje s sosednjimi občinami in državo na področju usklajevanja prostorskih planov in drugo.

»Zakonodajalec si je direktorja zamislil kot menedžerja v javni upravi, vendar praksa, predvsem v majhnih občinah, pomeni še vse kaj drugega. Predvsem veliko neposrednega, operativnega dela. Izraz direktor se sicer sliši zelo podjetniško, z veliko pooblastili in močjo odločanja, vendar v občinski upravi ni tako. Predstojnik občinske uprave je po zakonu župan, ki v večji meri odloča, in sicer v okviru zakonskih pooblastil in odločitev občinskega sveta. Zelo poenostavljeno povedano pa direktor nato operativno razporedi oziroma izpelje naložene naloge in odloči o stvareh, za katere ga pooblasti župan,« pravi direktorica.

Glede na to, da majhne občine opravljajo enake naloge kot ostale občine (razen mestnih), je tudi v Trzinu pereč problem »kadrovska podhranjenost« občinske uprave. »Zaposleni smo zaradi tega zelo obremenjeni, saj pokrivamo več različnih področij. Vsi potrebni dokumenti morajo biti narajeni enako kot v večjih občinah, razlika nastopi le v številu istovrstnih vlog, ki se obravnavajo. Tako vsi poprimemo za delo, kjer je potrebno in je naše znanje ustrezno. Zavedam pa se, da manjšo občino težko obremenimo z veliko upravo, zato razumem dejansko stanje in poskušam reševati stvari v okviru kadrovske zasedbe, ki je na razpolago. Pomembno pa je tudi, da zna-

mo določiti prioriteten vrstni red posameznih opravil. Ker zakonodajalec občinam nalaga vedno več obveznosti (ne pa tudi za to potrebnih sredstev), je naše delo zelo pestro, vendar hkrati tudi zelo stresno,« je o delu trzinske uprave kot celote povedala direktorica Polona Gorše Prusnik.

Pomagam povsod, kjer kaj »zaškriplje«

V praksi njeno delo (tako kot v drugih majhnih občinah) obsega tudi povsem operativne naloge, to je neposreden stik s strankami, priprava določenih razpisov, ki so lahko tudi čisto tehnični (kot so na primer sanacija fasade na občinski hiši in plinskih inštalacij v občinskih objektih). Poleg tega direktorica pripravlja tudi splošne akte, skrbi za kadrovske zadeve (na primer za pripravo sistemizacije delovnih mest, izvedbo javnih razpisov, pripravo pogodb o zaposlitvah, urejanje zavarovanj, sklepe o dopustih), pripravlja pravilnike na tem in splošnem področju, razporeja delo, spremlja zakonodajo, pripravlja pripombe na osnutke novih zakonov in si nenazadnje prizadeva, da se kakšna nujna, sistemska rešitev za delo občinske uprave uvrsti v predloge novih zakonov. »Pred kratkim sem tako uspešna, da se v predlog novega zakona o lokalni samoupravi uvrsti določba, da se skupni upravi lahko podeli pravna subjektiviteta (upam, da v nadaljnji obravnavi ne bo izpadla), kar do sedaj ni bilo mogoče, v praksi

pa so zato nastajali veliki organizacijski problemi v delovanju tega organa,« pravi Gorše Prusnikova. »Tudi pomoč pri delu skupnega organa (inšpektorata) in koordinacijo glede dela skupnega organa je treba opraviti. Ker je pri nas sedež tega organa, moramo opraviti tudi veliko vsakdanjega, operativnega dela, ki ga druge občine ustanoviteljice ne opazijo.«

Ker pa je direktorica po izobrazbi pravničica, svoje znanje uporablja tudi pri bolj pravniških nalogah (na primer pri premoženjskopravnih delih, izdelavi posamičnih programov prodaje, pogodbah, preverjanju pravnega stanja ...), v rednem stiku pa je tudi z zaposlenimi in strankami. »To pomeni, da sodelavcem pregledujem pomembnejša gradiva in dodajam svoje pripombe ter popravke. Pomagam jim tudi z usmeritvami, ki pa zahtevajo veliko najrazličnejšega znanja in informacij. Skratka, rešujem tudi najrazličnejše probleme (neproblematične stvari namreč ne pridejo do mene) vseh zaposlenih, ki tudi pričakujejo moje sodelovanje, nasvet ali pomoč. Zato se pogosto zgodi, da mi sestanki vzamejo toliko časa, da dela, ki sem si ga tisti dan začrtala, preprosto ne morem opraviti.« Njeno delovno mesto je stičišče vseh nalog občine ter strank z najrazličnejšimi zahtevami in željami (od premoženjskopravnih pa do sponzorskih). »V okviru naših pristojnosti in finančnih zmožnosti skušamo

V pripravi sta dva nova odloka, ki bosta urejala oskrbo z zemeljskim plinom

O svojem trenutnem normativnem delu je Polona Gorše Prusnik še povedala, da je pred kratkim pripravila navodila o oddaji javnih naročil po enostavnem postopku, ki je skladen z novo zakonodajo na področju javnih naročil. Trenutno pa pripravlja dva odloka.

Prvi se nanaša na podelitev koncesije za opravljanje lokalne gospodarske javne službe sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina ter gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem, drugi pa na način izvajanja lokalne gospodarske javne službe sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in gospodarske javne službe dobave zemeljskega plina tarifnim odjemalcem v občini Trzin. »V bistvu gre za prilagoditev novemu, spremenjenemu zakonu, vendar je obseg tak, da je potreben povsem nov odlok. Naj opozorim, da je prav sprememba zakonodaje na energetskem področju občanom prinesla bistvene spremembe. S 1. julijem letošnjega leta se namreč sprosti trg dobave plina posameznim porabnikom. To pomeni, da si bodo občani sami prosto izbirali distributerja plina, lahko bodo ostali pri sedanjem ali pa si bodo izbrali drugega. Odvisno pač, kakšno cenovnost, tudi finančne, za na primer napačno napoved porabe plina.«

Za letošnje leto pa je napovedan tudi nov zakon o prostorskem načrtovanju, ki naj bi skrajšal postopke sprejemanja prostorskih aktov ter spremembe zakona o graditvi objektov, ki naj bi ponovno uvedel izdajo upravnih dovoljenj za gradnjo enostavnih objektov, kar pomeni, da sedanja lokacijska informacija, ki jo izda občina, ne bo več dovolj za gradnjo enostavnega objekta, ampak bodo občani morali - tako kot pred sedaj veljavnim zakonom - ponovno na upravno enoto po upravno odločbo oziroma dovoljenje. Postopek pridobivanja dovoljenja pa bo poenostavljen.

strankam ugoditi, če ne, pa jim pomagamo vsaj z nasvetom, kam naj se obrnejo in kaj vse pri tem potrebujejo.«

Z več sodelovanja bi bilo problemov manj
Direktorica pravi, da ji pri delu največ težav povzročajo spremembe zakonodaje in podzakonskih aktov ter njihova neusklajenost, nedorečenost in nenatančno izražanje, to pa občinski upravi nalaga vedno več dela. »Za študij obilice nove zakonodaje med delom v glavnem nimamo časa, zato moramo to delo opraviti doma, ob vikendih ali zvečer. Naše delo v službi je namreč prednostno namenjeno vam in vašim potrebam, saj smo tu zaradi vas,« pravi Polona Gorše Prusnik, ki ob tem opozarja na premajhno sodelovanje med institucijami in ljudmi, ki v njih delajo - na primer med občinami ter med občinami in državo. »Če bi te relacije delovale bolje in če bi se vsak po najboljših močeh in dobronamerno potrudil, bi bil marsikateri problem hitreje rešljiv ali pa do njega sploh ne bi prišlo. Tako pa je potrebno vložiti veliko energije, da se nekaj uredi. Morda je to posledica hitrega

tempa življenja in vse bolj samozadostnega načina delovanja, vendar menim, da bi vsi skupaj morali bolj prisluhniti drug drugemu, ker to prinaša napredek, namesto da vztrajamo na svojih okopih. Seveda pa mora vsak začeti pri sebi,« je še povedala Polona Gorše Prusnik in dodala, da si bo trzinska občinska uprava po zakonskih, finančnih in kadrovskih zmožnostih še naprej prizadevala, da bo čim bolj in hitreje opravljala vse storitve, ki jih od nje pričakujete občani.

Polona Gorše Prusnik in Zoran Jereb

Trzinska« podjetja (19) - trgovina kmetije Moškrič

Družina Moškrič v Trzinu prodaja integrirane in biološke kmetijske pridelke

Trzin je od konca marca bogatejši za trgovino z integriranimi in biološko pridelanimi kmetijskimi pridelki. Kmetija Moškrič iz Zadvara na obrobju Ljubljane je namreč v soseski T3 nasproti Centra Ivana Hribarja odprla trgovino, v kateri boste lahko v popoldanskih urah kupovali sadje in zelenjavo, žitarice, sire, olje in druga živila, katerim je skupno to, da so pridelana brez uporabe okolju škodljivih sredstev. Ker se vse več ljudi zaveda, kako pomembna je kakovost hrane, ki jo uživamo, v uspeh nove trgovine ne gre dvomiti.

Joži in Tomaž Moškrič sta - ob pomoči hčerke Maje in sina Miha - doslej integrirano pridelane kmetijske pridelke prodajala samo na glavni ljubljanski tržnici, konec lanskega leta pa sta se odločila, da jih ponudita tudi Trzincem. »Ker je žena težko usklajevala službo in delo na kmetiji, sva se odločila, da povečava obdelovalne površine in se posvetiva integrirani in ekološki pridelavi hrane. »Ker pa je prodaja na prostem pozimi zelo neprijetna, sva se hkrati odločila tudi za to, da si poiščeva še en zaprt prodajni prostor. Na povabilo najinih kupcev iz Trzina sva se odločila za najem lokala v Trzinu,« je o razlogih za njihov prihod v Trzin povedal Tomaž Moškrič. To, da je Trzin precej majhen kraj, Moškričevih ne moti in se ne bojijo, da svojih pridelkov ne bi uspeli prodati, saj je domače, integrirano in ekološko pridelane hrane na trgu še vedno zelo malo. »Opažam namreč, da ponudba integrirano in ekološko pridelanih izdelkov še ni tako pestra, kot bi lahko bila. Razlog za to vidim predvsem v tem, da si mnogi kmetje ne upajo lotiti ekološke pridelave hrane, ker je ta zahtevnejša od običajne. V ponudbi bodo samo izdelki, pridelani na naravi prijazen način.

Poleg več vrst solate (pa tudi radiča, regrata in motovilca) boste v trgovini družine Moškrič lahko kupovali tudi rdeče in rumeno korenje, rdečo peso, kolerabo, redkev, špinado, čebulo, več vrst krompirja ter jabolčni sok, stisnjen iz njihovih domačih jabol. Redno bodo imeli na policah tudi biološko pridelana žita (pšenico, amarant, piro, žitne kalčke...), oljčno in bučno olje, suho sadje, sire, več vrst polnovredne moke in testenin. Vsem pridelkom v njihovi ponudbi je skupno to, da so pridelani na okolju neškodljiv način. »O zelenjavi, ki jo pridelamo sami, je treba povedati še to, da jo bomo v trgovino vozili sproti in v majhnih količinah. Zaradi tega smo se tudi odločili, da bo trgovina odprta samo popoldne (od pol druge ure do sedme ure zvečer), ker bomo zelenjavo za prodajo pripravljali vsak dan sproti,« pravi Tomaž in dodaja, da tisto, česar ne pridelajo sami, kupujejo pri drugih pridelovalcih z ustreznimi ekološkimi certifikati. Banan, pomaranč in drugih pridelkov, ki jih lahko kupite v običajnih trgovinah s sadjem in zelenjavo, pa v Moškričevi trgovini ne boste našli.

»Ker bomo imeli na policah le manjše količine določenega pridelka, se lahko zgodi, da kakšnega tudi zmanjka. Vendar pa bodo kupci pridelke v naši trgovini lahko tudi naročili kakšen dan vnaprej. Enako velja tudi za kruh in pecivo iz polnovredne moke. Tudi to bomo kmalu imeli v ponudbi, če bo za to dovolj zanimanja. Prihodnje leto pa nameravamo ponudbo dopolniti še s suhomesnatimi izdelki,« dodaja Joži, ki na

Novega prodajnega prostora v Trzinu je Joži Moškrič še posebej vesela zato, ker na ljubljanski tržnici nimajo stojnice na vedno istem mestu, zato jih kupci nekoliko težje najdejo, pa tudi najemnina je precej visoka. Na sliki so ob njej (od leve proti desni) še hčerka Maja, mož Tomaž in sin Miha. Druge hčerke Anje, ki je ni na fotografiji, pa v trgovini še ne boste srečevali, saj je še osnovnošolka.

podlagi svojih izkušenj s prodajo na ljubljanski tržnici pričakuje, da bo največ zanimanja za pridelke, ki so v določenem delu leta najbolj sveži. Pred kratkim sta bila to regrat in motovilec, trenutno so zelo iskane redkvice, čez kakšen mesec pa bodo začeli prodajati že tudi mladi krompir, ki ga pridelujejo v svojem rastlinjaku. »Podobno kot za prve pa velja tudi za zadnje pridelke v sezoni - na primer stročji fižol v novembru,« dodaja Tomaž. Bolj zdravo pridelani izdelki so seveda nekoliko dražji od ostalih. »Pri nekaterih je razlika v ceni tudi dvajsetodstotna, tudi drugi so pri nas včasih celo cenejši kot v trgovskih centrih,« pravita zakonca Moškrič, ki jima ob tej priložnosti želimo kar se da uspešno prodajo.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

Praznovanje dvajsetletnice prisotnosti Banke Domžale v Trzinu

Vmesecu februarju je minilo dvajset let od odprtja prve banke v Trzinu, takrat imenovane LB Banke Domžale, Ekspozitura Trzin. V banki smo se odločili dogodek dostojno obeležiti - nenazadnje smo bili prva banka (in kar nekaj let tudi edina) v kraju, ki se je v preteklih dveh desetletjih izredno hitro in učinkovito razvijal.

Ob tej priložnosti smo v trzinski poslovalnici NLB Banki Domžale pripravili tematsko razstavo »Z roko v roki smo uspešnejši«, ki so si jo lahko občani in drugi obiskovalci v prostorih enote Mlake na Mlakarjevi ulici ogledali od konca februarja do konca marca. Numizmatični del razstave smo uredili s pomočjo gospoda **Mirana Trontlja**.

Za vse nove in zveste komitente smo v času razstave pripravili tudi vrsto tržnih ugodnosti. Dvajset zvestih komitentov izpred dvajsetih let smo simbolično nagradili s skromnim darilom. Srečanje smo organizirali tudi za predstavnike vseh trzinskih društev, osnovne šole v Trzinu in predstavnike občine ter člane občinskega sveta. Z društvi in OŠ vsa leta sodelujemo ob njihovih prireditvah, bodisi kot sponzorji ali samo kot donatorji. Skupaj smo obujali spomine in se tudi dotaknili pestre bančne zgodovine preteklih let in drugih dogodkov, ki so zaznamovali to obdobje.

V okviru praznovanja smo 20. marca tako za podjetja kot tudi za občane organizirali brezplačno strokovno predavanje z naslovom »Evro, naša valuta, in kako prepoznati ponaredek«. Predaval je gospod **Vladimir Đorovič**, vodja Nacionalnega centra za ponaredek pri Banki Slovenije, ki je udeležencem nazorno pokazal karakteristike našega novega denarja. Vtisi udeležencev so bili izredno pohvalni. Evro, ki je sedaj tudi naša valuta, povezuje več kot 300 milijonov ljudi, zato je tudi pri nas v obtoku že precejšnja količina ponaredkov. In če bankovce poznaš in veš kaj pogledati in ka-

Razstava je bila deležna precejšnjega zanimanja.

ko vsaj na otip in pogled prepoznati ponaredek, se lahko izogneš prejemu takega bankovca.

Veseli smo, da smo ta jubilej obeležili tudi na ta način, saj smo tako pri obiskovalcih razstave kot tudi na organiziranih srečanjih ugotovili, da smo še vedno vredni zaupanja naših varčevalcev. Naše preteklo delo je na ta način najbolje poplačano. Prepričani smo, da bomo s svojim strokovnim znanjem in prijaznim pristopom vedno znali ustreči potrebam in željam našim varčevalcev. Hvala za zaupanje.

V imenu NLB Banke Domžale Jožica Rihter s sodelavci

Pismo bralcev

Skromna udeležba na občinski čistilni akciji

V soboto, 31. marca, je Občina Trzin v sodelovanju z društvi, četrtim odborom in drugimi organizacijami organizirala čistilno akcijo na območju celotne občine. Poskrbela je za zabojnike,

Posebno pohvalo za prizadevnost v akciji si zasluži Planinsko društvo, ki je k sodelovanju v akciji privabilo člane vseh generacij - tudi najmlajše in njihove starše. (Foto: Zoran Rink)

vrečke za odpadke in zaščitne rokavice za vse udeležence in ob zaključku tudi za malico.

Vsako leto se je akcije udeležil tudi župan, letos pa je bil zaradi drugih obveznosti odsoten, in je organizacijo prepustil predsednici Turističnega društva in občinski svetnici gospe Jožici Valenčak. Bilo je dobro poskrbljeno za obveščeno krajanov, saj so bila obvestila posredovana v lokalnem glasilu Odsev, v letnem koledarju prireditev, ki so ga prejela vsa gospodinjstva v občini, dan pred akcijo pa tudi z letaki v poštinih nabiralnikih. Žal je bila udeležba preskromna. Res je, da so prišli nekateri posamezniki, ki jim ni vseeno, kakšen je izgled našega kraja. Mnogi niso prišli, ker so imeli opravičljive razloge za odsotnost, kar je povsem razumljivo. Zaskrbljujoč pa je odnos tistih, in teh ni malo, ki nikoli ničesar ne storijo za skupno dobro in le čakajo, da bodo to storili drugi. Snemalec je mimoidoče spraševal, ali gredo na delovno akcijo, pa so se sprenevedali, da zanj sploh ne vedo. Komentar je popolnoma odveč! Da ne omenjamo, kako nerazumljivo je dejstvo, da sta iz te vzgojne aktivnosti izključena vrtec in osnovna šola, skupaj z delavci obeh ustanov. Dejstvo, ki je vredno razmisleka.

Pohvale vreden pa je odziv na akcijo članov Planinskega društva Trzin, ki je pritegnil vse starostne strukture, celo najmlajše in njihove starše. Ob zaključku pa še pripomba na račun vseh tistih, ki so se v predvolilnih obljubah predstavljali kot veliki ljubitelji in zaščitniki narave - na tej naši skupni, vseobčinski akciji o njih ni bilo ne duha ne sluha.

Zoran Rink

Osamljenost - znanka vseh generacij

Na vlaku na poti z Dunaja v Ljubljano sem pred časom srečala gospo srednjih let. Sedeli sva si nasproti in njen izraz na obrazu je za trenutek pritegnil mojo pozornost. Čeprav je bil moj pogled k sopotnici le bežen, sem bila že »njena«. V hipu mi je začela pripovedovati o svojem življenju. Izvedela sem, da je zaposlena na odgovornem delovnem mestu. Da ima moža in sina, s katerima je prepotovala že skoraj ves svet, in da so se pred kratkim skupaj z moževimi starši preselili v novo hišo. Povedala je, da je njen mož poleg redne službe zaposlen še s podiplomskim študijem, ona pa da se redno izobražuje in obiskuje seminarje, saj njeno delovno mesto zahteva stalno spremljanje novosti v stroki. Ponosna je opisala svojega sina odličnjaka, dobitnika nagrad na šolskih tekmovanjih, in naštela številne dejavnosti, v katere je vključen. Dodala je, da je zelo hvaležna za tasta in taščo, ki poskrbita za svojega vnuka, kadar nje in moža ni doma. Kar pa ni malokrat.

Ampak zakaj tako grenak nasmeh ter napetost in nemir, ki ga čutim ob poslušanju »zgodbe o uspehu«, mi je šinilo v glavo. Ne morem ji verjeti. Pripoved se ne ujema z njeno držo. Razkrila sem ji svoj dvom. In kakor da bi mi bila hvaležna, ker nisem nasedla njeni »pravljici«, je zelo počasi in natančno začela opisovati svoje službene in zasebne pripetljaje. V njenem glasu je bilo čutiti bes nad nadrejenimi, in njen pogled je bil poln prezira. V delu, ki ga opravlja, se gospa čuti izkoriščeno, neizpolnjeno. Njenih naporov nihče ne opazi. Vse, kar naredi, je za druge samoumevno. Prebija se iz ene bitke v drugo. In zmaguje. In ko že misli, da si bo po napornem projektu, ki ga je pravkar oddala, končno lahko oddahnila, se čez noč pojavi nova, neodločljiva naloga. Zopet jo preplavijo njej znani občutki popolne nemoči, nesposobnosti; zgrabi jo panika in od strahu pred naloženim bremenom zamrzne. Ostane ji le umik v svoj

Gorski kolesarji vabijo

Gorskokolesarska sekcija Kolesarskega društva Felixi vabi vse zainteresirane gorske kolesarje, da se jim pridružijo na kateri izmed planiranih MTB tur v letu 2007.

Več o programu izveste na:
<http://felixi.trzin.si/>.

Vljudno vabljeni!

tel: 040 188 047

svet, kjer stisko, v kateri se je znašla, rešuje sama.

Prišli sva do bolečine, ki duši, in po obrazu se ji ulije reka solza. Gospa doživlja vedenje svojih nadrejenih kot krivično. Bes in prezir kar bruhata iz nje. Ampak komu je zares namenjen ves ta prezir in bes? Gospa doživlja, kot da sta posmehljivi direktor in hinavska tajnica glavna krivca za njeno nesrečo v življenju, zato se jezi nanju, pa še to čisto na samem. Na svojega očeta in mamo pa se še ne upa razjeziti. Boji se namreč, da s tem tvega, da bo res ostala čisto sama na svetu. A sama je že od nekdaj, kajti stika s starši tako ali tako ni nikoli imela.

In kakor da bi brala moje misli, ko sem se potihoma spraševala, kako ji je bilo, ko je bila majhna deklica, je začela pripovedovati o svojem otroštvu. Povedala je, da je bil njen oče večino časa na službenih potovanjih, mama pa je imela svoj modni salon, v katerem je visela noč in dan. Gospa je bila prepuščena sami sebi, poleg tega pa je morala poskrbeti tudi za svojega mlajšega brata in najmlajšo sestrico. Kadar sta se mama in oče odpravila na potovanje, je ona tudi po več dni skupaj preživela pri očetovih starših, mlajša dva pa pri maminih.

Potem ko je gospa že dolgo pred mano izstopila z vlaka, je v meni še vedno odmevala njena pripoved. Nekaj mi ni dalo miru. Jasno je bilo, da se zgodba njenega

otročstva ponavlja njenemu sinu. Neopazno odrašča in je s svojimi uspehi sicer ponos vsej družini, a tako zelo sam. Tako kot sta bila starša te gospe čustveno zasedena s svojimi skrbmi in stiskami in nista opazila svojih otrok, je danes ona svojemu sinu mama le na papirju. In zdi se, kakor da bi klicala in iskala situacije, ki jo bodo dušile in ji povzročale stres. In resnično je tako. Nezavedno in nehote išče vedno nove situacije, v katerih se ji bodo prebudili stari občutki nemoči, nesposobnosti ... zapuščenosti. Ker tam je odnos. Preko teh občutij je bila resnično najbolj globoko povezana s svojima staršema. In vedno znova hrepeni po tem, da bi bilo tokrat drugače. Hrepeni po tem, da bi jo končno nekdo opazil, da bi opazil njen trud in ji rekel: »Ponosen sem nate. Vidim, kako se trudiš in ponosen bom tudi, če ti spodleti in če ne uspeš. Čutim tvojo stisko, nemoč. Tudi sam se večkrat počutim nesposobnega in me je strah ali bom sploh zmogel. Vendar verjamem vate. In rad bi, da veš, da nisi sama in se z mano lahko pogovoriš, kadarkoli boš potrebovala.«

Te besede, po katerih je gospa ob svojih starših neskončno hrepenela, želi danes slišati od svojega nadrejenega, svoje tašče, moža in celo od svojega sina. In krivice se ji bodo še naprej dogajale in vzorec se bo spet in spet ponavljal, vse dokler ne bo v enem odraslem odnosu začutila, da je kljub svojim občutkom nevrednosti in nesposobnosti sprejeta, ko bo začutila, da v tej grozni bolečini zapuščenosti ni več sama. Ko bo čutila, da drugi čuti, kako ji je v resnici.

Metka Mejač Toplišček,
spec. zakonske in družinske terapije

Več nas bo, lažje nam bo

Vse občanke, seveda tudi občani niste izvzeti, ki imate izkušnje s peko potic, vabimo, da se nam pridružite. Vsako leto je tako na Florijanovem sejmu v Trzinu kot na gostovanjih našega Turističnega društva v Mengšu, večje zanimanje za potice, ki so delo prizadevnih članic.

Da bi zadovoljili povpraševanje po poticah oba sejemski dneva, v soboto in nedeljo, potrebujemo večje število izvajalcev. Stroške za material bo dobila vsaka gospodinja povrnjene. Poleg tega pa bi nadaljevali z lansko leto prvič izvedenim tekmovanjem razstavljenih potic (orehove, špehovke, pehtranove, jabolčne, korenčkove in potratne). S strokovnim timom bomo izdelali pravila in imenovali komisijo, ki bo izdelke ocenila, in sicer videz, okus, armo in količino nadeva. To naj bi se dogajalo v nedeljo.

Vse, ki ste pripravljeni sodelovati, prosimo, da to sporočite v Center Ivana Hribarja, Ljubljanska 12 f Trzin, na telefonsko številko 01 564 47 30, vsak dan od 8. do 13. in od 14. do 19. ure, razen ob torkih in petkih popoldne.

Meta Železnik

Za kvalitetno življenje je potrebna tudi dobra volja

Milan Karče je eden tistih trzinskih svetnikov, ki ste ga na lanskoletnih lokalnih volitvah izvolili že tretjič zapored in svojo svetniško funkcijo opravlja že od samega nastanka občine. Že vsa ta leta je predsednik odbora za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo, kot član pa vse tri mandate sodeluje tudi v odboru za okolje in prostor. Razlika med delom občinskega sveta pred osmimi leti in danes je, tako pravi, zelo velika. »Takrat smo bili bolj homogeni, bolj kompromisni in bolj enotni. Skratka, bilo je prijetneje, manj dolgih razprav in manj nasprotovanj, pa kljub temu produktivno.«

»Moji predniki izhajajo iz Savinjske doline. Praded Fran Kocbek je bil nadučitelj v Gornjem Gradu in ustanovitelj savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva. Imenovali so ga Aljaž Savinjskih Alp. Po njem se še danes imenuje planinski dom na Korošici - Kocbekov dom. Stari oče je bil Maistrov borec, cela družina pa je bila med drugo svetovno vojno izseljena,« uvodoma poudari **Milan Karče**, ki se je iz Mozirja v Trzin s svojo družino preselil že pred več kot dvajsetimi leti. Iz obdobja sredi sedemdesetih let mu je, kot pravi, dobro ostal v spominu neljubi avtomobilski zakon »par - nepar«, »ko smo zjutraj z otrokoma v naročju vsak drugi dan v zimskem času hiteli na vlak v Depalo vas. Toda tudi to smo preboleli in pozabili.« Čeprav je svojo mladost in prva delovna leta, ko se je kot mlad inženir strojništva zaposlil v Tovarni gospodinjske opreme v Velenju, preživel na Savinjskem, je danes zelo zadovoljen, da si je za svoj novi kraj izbral prav Trzin. V Ljubljano in nato v Trzin ga je pripeljala služba projektanta strojnih instalacij v ljubljanski enoti podjetja Stavbenik Koper; s ponosom pove, da je sodeloval pri nastajanju sosek, kot so Štepanjsko naselje, Fužine in druge. Zadnjih dvaindvajset let je zaposlen v Leku.

Preprečujte nadaljnje mučenje živali!

Mučenje živali, ki se je pred nedavnim pojavilo tudi v Trzinu, je skupino trzinskih občanov močno pretreslo. Zato se na vse občane in občanke občine Trzin obračajo s prošnjo, naj bodo odslej bolj pozorni na dogajanje v okolici svojih domov in naj vse poskuse mučenja ali izživljanja nad živalmi preprečijo ali pa nemudoma prijavijo pristojnim organom (Policiji ali občinskemu inšpektoratu).

Zoran Jereb

Milan Karče je član trzinskega občinskega sveta že vse od ustanovitve občine. (foto: arhiv Milana Karčeta)

Za lokalno politiko ga je navdušil župan, dobro se še spominja svojih začetkov. »V politične vode me je v času ustanavljanja nove občine povabil Tone Peršak. V njegovi družbi so namreč »Pri repku« potekala prijetna sobotna in nedeljska srečanja ob kavi, ki so pripeljala do moje »politične kariere«. Tako sem že v prvem mandatu postal svetnik in s tem v zvezi prevzel določene zadolžitve, kot vsako drugo nalogo v službi. Ker sem delal v gradbeništvu kot projektant in kasneje kot nadzornik vse od končanega študija naprej, sem menil, da s pridobljenim znanjem in izkušnjami lahko na nek način pomagam pri podobnih problemih novo nastajajoče občine,« pravi Karče, ki tudi za sodelovanje na tretjih lokalnih volitvah ni imel veliko pomislekov. »V pogovoru z županom, ki smo ga imeli člani Liste za trajnostni razvoj Trzina pred tretjimi volitvami, je bilo dogovorjeno, da se tudi naprej računa z mojim sodelovanjem, zato sem pristal v ponovno kandidaturo. Program Liste za trajnostni razvoj Trzina kot tudi njeni člani so najbližji moji predstavi o kvalitetnem bivanju in razvoju naše občine, zato ga bom tudi naprej podpiral v celoti in se zavzemal za njegovo uresničitev.«

V vseh teh letih je v občinskem svetu sodeloval pri pripravi in sprejetju številnih odlokov in pravilnikov ter pri uresničevanju mnogih projektov, a dveh se od vseh najraje spominja. »Prvi projekt je bila uvedba kabske televizije v Trzinu, čeprav je do realizacije prišlo nekoliko kasneje, kot smo načrtovali. Drugega projekta - prehoda z uporabe utekočinjenega naftnega plina na uporabo zemeljskega plina pa se še raje spominjam, ker smo se dobro odločili za drugo varianto razvoda plinovoda iz

lekove plinske postaje preko Mengša, kot pa za prvotno načrtovano varianto iz Domžal preko Depale vasi. Po tej varianti bi zemeljski plin v Trzinu (po takratnem terminskem planu) dobili šele v letu 2008.« In za kaj si bo kot svetnik tudi v tem mandatu najbolj prizadeval oziroma kaj ga v Trzinu moti? »Kot najpomembnejši projekt v tem mandatu bo prav gotovo izgradnja doma za starejše občane in varovanih stanovanj. Za izvedbo tega projekta se bom še posebej zavzel. Prizadeval pa si bom tudi za še en pomemben projekt, in sicer za zamenjavo preostalih starih saloničnih vodovodnih cevovodov. Morda bi na tem mestu izpostavil še mirujoči promet v Mlakah, ker ravno tu stanujem. Nekateri veliko govorijo o kvalitetnem življenju v Trzinu, ko pa je treba malo dobre volje, da se to uresniči, pa na to niso pripravljeni. Po mojem skromnem mnenju je namreč eden od kriterijev kvalitetnega življenja tudi možnost vsakega prebivalca Mlak, da pride in odide z osebnim vozilom neovirano v svojo garažo. Skratka, z malo uvidevnosti do sosedov mnogi nadležni prometni znaki sploh ne bi bili potrebni, če izvzamemo možnost kvalitetnega pluzenja snega in neoviran prehod intervencijskih vozil. Morda pa imam samo jaz to »srečo«, da stanujem na taki lokaciji.«

Ob službi in svetniških zadolžitvah časa za aktivnosti v društvih in drugih organizacijah še ne najde, se bo pa kateri verjetno pridružil, ko se bo upokojil. »Prosti čas rad izkoristim predvsem za smučanje. Rad sem tudi deskal in igral tenis, vendar sem to v zadnjem času malo zanemaril. Ko sem bil mlajši, sem aktivno igral košarko v domačem klubu, drugače pa rad tudi planinarim in se ukvarjam z vrtnarstvom za Savo v Črnučah, kjer imamo lep vrt. Seveda pa pri tem sodeluje in pridno pomaga vsa družina. Večkrat grem tudi na Dobeno ali Rašico, včasih tudi med tednom,« pravi Karče, vendar priznava, da ga k temu običajno spodbudi žena.

Jasna Paladin

Obvestilo

DU Žerjavčki Trzin

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin obvešča svoje člane in članice ter tudi ostale občane Trzina, da bo redno srečanje balinarjev potekalo vsak torek dopoldan ob 9. uri in vsak četrtek popoldan ob 16. uri na balinišču v Športnem parku v Trzinu.

Na samem srečanju se bomo dogovarjali za ostale termine po želji sodelujočih.

Odbor DU Žerjavčki

Kosmač & Kosmač

Majhna skupnost smo, in bi morali ravnati kot člani družine, hoditi skupaj z roko v roki in ne drug mimo drugega, kot da se ne poznamo. Pred leti je bilo močno drugače - čeprav se nismo imeli vsi radi med seboj, smo si nesebično pomagali, se družili in ob skupnih problemih stopili skupaj. No, in iz takih časov izhaja družina Kosmač, o kateri mislim govoriti, in to le o dveh članih, zakoncih Zinki in Jožetu.

Zakaj prav o njima in sedaj? Zato, ker mislim, da izgubljam orientacijo in da nekateri, ki se želijo iti veliko politiko v majhnem kraju, veliko več mislijo na svojo promocijo kot na dobrobit naše majhne skupnosti. Zinka izhaja iz družine klenega kovača in prav tako klene kmetice. Njena mladost pač ni bila z rožicami postлана, vendar je bila vedno vedra, nasmejana in radoživa. Ko je končala osnovno in poklicno šolo, se je zaposlila pri Mercatorju v Trzinu, pri »Johanci«, smo tudi rekli, ker se je poslovodkinja dala tako oklicati. Tu je službovala vrsto let, in pred to trgovino jo je hodil čakati njen mož Jože. Srečala pa sta se med vrati vagona in tisti trenutek ju je povezal za vse življenje. Njena druga zaposlitev je bila v računovodstvu na upravi vrtcev v takrat skupni občini Domžale. Tu se je spoznala z računalnikom, ga osvojila, da so drugi hodili k njej po nasvete, in ji še danes pomeni veliko.

Jože je prehodil težjo pot. Rojen je bil v Kranju, dve hiši proč od hiše, kjer je umrl pesnik Prešeren. V tej hiši je pri prijatelju prebil kar nekaj svojega mladostniškega časa. Po vojni sta z mamo ostala sama. Živela sta skupaj z njenimi starši, pri čemer se je Jože zelo navezal na mamino mamo, svojo babi, ki ga je spremljala skoraj do svoje smrti. Mama se je ponovno poročila in ker je bil oči oči oficir, so se nekajkrat selili. Tako so bili nekaj let v Mariboru, nato v Dobu, kjer je Jože hodil v prvi razred, po tem pa so prišli v Domžale, kje je končal osnovno šolo. Nadaljeval je z gimnazijo v Kamniku in višjo upravno šolo v Ljubljani. Leta 1965 se je priženil k Bendovim v Trzin in še istega leta sta z Zinko dobila sina Aleša. Že med študijem, ki ga je Jože malo potegnil, je opravljal razna dela, poseben pečat mu je zapustilo Stanovanjsko podjetje Domžale, kjer je honorarno delal več let. Leta 1970 je odšel v vojsko in v Bileši končal šolo rezervnih oficirjev. Jeseni se je zaposlil kot pripravnik na Davčni upravi občine Domžale in po opravljenem strokovnem izpitu postal davčni inšpektor. Po nekaj letih je nadaljeval kot sekretar in nato kot direktor mengeškega Slamnika, ki ga je moral zaradi neaktualnega proizvo-

Jože in Zinka Kosmač. (Foto: arhiv zakoncev Kosmač)

dnega programa in politične volje »stozdrati« z Induplati. Potem je odšel v Sanolabor v Ljubljano, kjer je bil tri mandate vodja splošnega kadrovskega sektorja. Leta 1987 se je vrnil v Domžale in služboval na občinskem štabu teritorialne obrambe Domžale, kjer je že od leta 1972 opravljal različne dolžnosti kot rezervni oficir v njenih enotah. Tu je dočkal tudi napad JLA na Slovenijo. V obrambnih pripravah je aktivno sodeloval na štabnih dolžnostih TO Domžale, po koncu vojne pa je nadaljeval kot častnik slovenske vojske in se konec lanskega leta moral, nerad, upokojiti v skladu z določili zakona o obrambi zaradi starosti. Sedaj kot major SV vodi trzinske veterane, že več let pa učencem zadnjih razredov predstavlja Uro novejše zgodovine, kjer govori o dogajanjih na Slovenskem v času 1990 - 1991 in bitki v Trzinu. Zakaj prav Zinka in Jože? Ker sta zanesljivo najbolj zvesta pasivna udeleženca vseh mogočih prireditvev v Trzinu, in teh ni malo, in sta lahko najbolj objektivna ocenjevalca razmer in trenutnega razpoloženja Trzincev - in kolikor ju poznam - tudi najbolj objektivna.

Zinka, kakšni so tvoji spomini na mlada leta, na kovačijo pri vas, na takratno delo z ljudmi, razpoloženje?

Rada se spominjam otroških let, saj imam nanje zelo lepe spomine. Zanje sta poskrbela moja dobra starša. Oče, kovaški moj-

ster, rojen v Mengšu, je kupil v Trzinu majhno kovačijo, pridno koval, se zagledal v sosedovo Pajkovo Ano, začel zidati za tiste čase nadstandardno hišo z hišnim vodovodom, kopalnico in centralnim ogrevanjem, ki je bilo speljano iz štedilnika na trdo gorivo. Leta 1935 sta se poročila in preselila v to novo hišo. Mama je skrbela za gospodinjstvo, poleg je imela še majhno kmetijo. Skrbela je za štiri otroke, med katerimi sem jaz najmlajša. Oče in pomočnik sta pridno kovala. K nam so prihajali trzinski in okoliški kmetje, da jim je podkoval konje, popravljali in izdelovali poljsko orodje. Začel je izdelovati gumi vozove. Gumi se jim je reklo zato, ker so bila kolesa iz gum, pred tem so bila lesena z železnim obročem. No, »gumiprogram« je razširil še na zapravljičke, kasonarje (vozovi za prevoz razsutega tovora), dere (vozovi brez stranic), cize (ročni vozovi), samokolnice, pogrebne in gasilske vozove, nazadnje pa še na avtomobilske prikolice. Ker se je včasih delalo na cestah, v kamnolomih in na posestvu Jablje pretežno vse ročno, je zanje popravljali in izdelovali orodja. Trzinski kmetje so nekaj časa imeli tudi kmetijske stroje v skupni uporabi, to je bila vaška zadruha. Spominjam se, da so bili ti stroji več pri nas v popravilu, kot pa po poljih. Kmetje so se pridušali en čez drugega, kako da ta in oni nič ne pazi. Od takrat mi je ostal v spominu izrek »v španoviji še pes crkne«, to se je tudi tako končalo. Pri nas se je ve-

dno delalo, tudi nas otroke so tako vzgajali. Bila sem že v najstniških letih in sem morala ob sobotah pospravljati delavnico. Včasih ni bilo delovnih rokavic, in se mi je umazanija od šmira in železa zažrla v roke. V nedeljo je bilo pa treba na ples. Z nobenim milom in praškom nisem mogla obeliniti rok, tako da sem jih na plesu kar malo skrivala. No, pa zaradi tega sem imela vseeno plesalce. Kljub delu smo našli tudi čas za veselje. Najbolj smo se veselili godov domačih in bližnjih sorodnikov. Takrat smo se vsi zbrali, peli, pripovedovali vice, gospodinje pa so pripravile dobrote. Tudi za vse praznike je bilo zelo lepo. Mama je spekla in skuhala prazniku primerno, mi otroci z očetom pa smo krasili dom. Spomnim se, kako je bil oče zadovoljen in srečen v lepem in toplem domu. Velikokrat smo imeli nedeljski izlet po Gorenjski, z razlogom, da gremo »sprobati nov voz«. Ob zaključku šole pa smo šli obvezno v Ljubljano, na torte na Nebotičnik. To so lepi spomini, in ne da se opisati, kakšno veselje je bilo za nas otroke.

Življenje ti ni prizanašalo, pa vendar si uspela vse do danes ohraniti vedrino in dobro voljo ter spoštovanje in zelo lep odnos do občanov. Kaj ti ugaja in kaj ti ni všeč v sedanjem času, ko smo samostojna občina in precej večja skupnost, kot smo bili?

Današnji čas, čas računalništva, hiti z neusmiljeno hitrostjo in z njim prihajajo velike spremembe, še večje želje občanov po čim boljšem in lepšem, tako da se sedanjega časa ne da v tem smislu primerjati. V tem času je vsak dan svoj dan. Se je pa veliko naredilo in spremenilo in upam, da se še bo, v dobrobit Trzincev. Vsa pohvala organizatorjem prireditev, ki se dogajajo, od kulturnih do zabavnih. Samo škoda, da je tako malo zanimanja in obenem druženja z občani. Če bo šlo tako naprej, si bomo v tako majhni občini kmalu vsi tuji, le pred volitvami, ko se bomo borili za stolčke, se bomo drug drugemu klanjali in vabili na pojedine. Potem pa spet tako kot danes.

Sedaj, ko sta oba z možem upokojena, pričakujemo bolj aktivno poseganje v življenje Trzina. Ali so pričakovanja upravičena?

Nikoli si nisem mislila, da bo, ko bom upokojena, tudi pri meni tako, da ne bom imela nobenega časa. Pa je res. Samo v tem je razlika, da se da kakšna stvar prestaviti na drug čas. Ko sem bila zadnje čase vezana predvsem na dom, sem se začela veliko ukvarjati z računalnikom, raznimi forumi na internetu in to me je tako pritegnilo, da

mi gre veliko noči in ur v to smer, zato sem se tudi vpisala v Lipo, da utrjujem znanje angleščine. Dom mi vzame tudi precej časa, saj si močno želim, da bi se vsi v hiši počutili dobro in bili srečni. V posebno veselje mi je razveseljevanje mojih, sedaj že odraslih vnukov. Tako da mi za družbeno življenje ostaja kar malo časa, le ob večerih sem bolj na razpolago in se rada udeležim raznih prireditev, druženj s krajani in poklepetam s prijatelji.

Kaj bi sporočila bralcem Odseva?

To, kar nam je najbolj potrebno v življenju. Želim jim predvsem zdravja, veliko strpnosti s svojimi najbližjimi, prijatelji, kakor tudi v politiki, saj bi se tako dala hitreje rešiti marsikatera, včasih navidez nerešljiva zadeva. Rezultat tega, če si zadovoljen sam s sabo, z družino in okolico, je življenje kot lepa pesem.

Jože, od tebe bi rad, da bralcem malo bolj opišeš tiste dneve, ko je šlo v Sloveniji za bití ali ne bití, tvoje izkušnje, gledanje na deset težkih dni in slovo od Jugoslavije. Mor-da malo tistega, kar ni splošno znano.

Četrtek, 27. junija 1991, naj bi bil lep dan, saj je prejšnji večer mnogo ljudi evforično praznovalo razglasitev samostojnosti in neodvisnosti Slovenije na Trgu republike v Ljubljani. Še mi na štabu TO v Domžalah, ki smo bili zaradi takratnih razmer v pripravljenosti, in smo dežurali dneve in noči vse od odvzema orožja v maju preteklega leta, smo dobili popoldan prosto, da bi šli v Ljubljano. Sam se za to nisem odločil, pač pa sem šel raje domov, saj sem bil več kot teden dni neprestano na štabu, spali smo na tleh, kakor se je kdo znašel, kopanja ni bilo, niti k staršem, par sto metrov od štaba, nisem mogel, hrana je bila ves čas gostilniška, tako da mi je odhod domov, da se najem, okopam, naspim, da sem z domačimi, več pomenil kot odhod v Ljubljano. Seveda pa sem bil vseskozi pripravljen na klic iz štaba. Klic je res prišel ob pol štirih zjutraj, in takoj me je žena odpeljala na štab. Tankovska kolona v Vrhniki je bila na poti proti Brniku, torej je JA pričela z vojaškimi aktivnostmi, in stvar je postala zelo resna, to niso bile več vojaške vaje. Zveze z nadrejenim poveljstvom v Ljubljani so bile slabe, edino direktna telefonska zveza kot poljski telefon je delovala in, ko se je telefon oglasil, ti je njegov zvok prišel od kosti, ne da se povedati, to je bil neverjeten zvok, zvok, ki te je zmrznil. Kolona, ki je naletela na barikado v Trzinu, jo je prešla, razen treh oklopnih transporterjev in vozila za zveze, ki so obstali zaradi strgane gosonice na enem od vozil. Popravilo tega se je zavleklo v popoldne. Medtem pa je po vladni odločitvi že prišel ukaz, da se ostanek kolone blokira za nadaljnjo pot. Pri blokadi je sodeloval vod specialcev policije MNZ, dva voda teritori-

alcev iz Kamnika in vod zaščitne čete iz Domžal. Vse te enote so obkolile ostanek kolone JA ob mostu čez Pšato in čakale na ukaz za ukrepanje. Pozno popoldan, okrog 18. ure, pa je južno od železnice prišlo do pristanka okrog 30 specialcev JA, po helikopterskem desantu, katerega so teritorialci napadli in tako preprečili celoten desant in združitev vojakov iz kolone. To enoto so teritorialci nato držali na distanci vse do konca bitke, drugi dan pa so bili zajeti in prepeljani v Ljubljano. Ob tem desantiranju se je pričel spopad z zaostankom kolone, ki je bil na mostu čez Pšato, ko je mitraljezec enega od transporterjev udaril po teritorialcih nad Gabrovškovo in Gregčevo hišo. Spopad je trajal vse do poznih večernih ur. Zadnji vojak JA iz enega transporterja so se vdali šele po 22. uri. V samem spopadu, v katerem so specialci policije z »armbrustom« zadeli transporter in iz katerega so zaradi vročine vojaki zapustili vozilo, je armada utrpela štiri mrtve, 17 vojakov se je predalo med spopadom, od katerih jih je bilo več ranjenih in prepeljanih v KC Ljubljana. Med spopadom sta se zaradi streljanja vneli tudi cisterni z oljem in požar so prišli gasiti gasilci poklicne brigade iz Ljubljane. Ne bom pozabil, ko je pozno zvečer Stane Zalogar s komunale prišel na štab TO in me vprašal, kam naj da tiste mrtve vojake iz Trzina, enega pa mora še pripeljati. Rekel sem mu: »Stane, verjetno jih ne bomo imeli tu na štabu, pelji jih v mrliške vežice.«

Pretrajljivo je bilo tudi to, da je pred Gabrovškovo hišo, ki je bila vsa krepko, dobesedno prestreljena, gorela sveča in bil položen nageljček, ker je nekdo, ki je tam v teku spopada videl zadetega in krvavega teritorialca, ki so ga reševali. Toda k sreči tam ta ni preminil. To je bil naš teritorialec Aleš Kodra, ki je po več mesecih zdravljenja v bolnici, zaradi poškodovane glave, ostal živ, a slep. Od tega prvega dne vojne za Slovenijo je bilo mnogo stresnih trenutkov, ki so tudi meni pustili pečat. Najti in obvestiti domače padlega Edvarda Peperka, obiskati na domu ženo z otroki in starše ter sporočiti o težko ranjenem Alešu, ko smo dvomili, da bo ostal živ. Ne bom po-

Potrebujete pomoč?

Ste osamljeni? Si na prehodu želite družbe sočloveka? Bi se kdaj radi povešili, pa se nimate s kom?

Skupaj bomo premaknili omaro, obesili sliko na steno, odšli na obisk k zdravniku. Tudi nakupi v trgovini lahko postanejo prijetnejši. Ker nam ni vseeno za vas. Ker noben človek ni otok...

Ker bi vam radi pomagali.

Pokličite nas na telefonsko številko: 031 403 594

Sodelavci župnijskega Karitasa Trzin

www.onger.org
dnevno sveže
planinske novice

zabil žene teritorialca, ko se je pred odhodom v porodnišnico, imela je namreč patološko nosečnost, obrnila name, da želi in prosi, da še pred smrtjo vidi svojega moža. To te zmrza. Bili so primeri, ko je ostarela mama prišla prosit za sina, ker je bilo doma v hlevu preko 20 govedi, sin pa edini, ki je skrbel za živino. Prišla je mama, ko je iskala svojega sina, za katerega so ji povedali, da je na štabu TO v Domžalah, ona pa bi ga rada videla, saj je že dolgo, ko je odšel služiti v JA. S to mammo sem se moral lepo pogovoriti, da je sin pobegnil iz JA, da ga skrivamo na tajnem mestu. Prepričevanje ni bilo lahko. Čeprav mi na kraj pameti ni prišlo, da se bom spopadal z JA, sem ponosen na tiste čase, da sem kot slovenski teritorialec doživel in doprinesel k samostojnosti in neodvisnosti domovine.

Imel si pestro službeno življenje in si kljub temu uspel ohraniti harmonijo v zakonu. Ali nam o tem lahko kaj zaupaš?

Za harmonijo je skrbel bolj žena Zinka, saj sem bil bolj blokovski deček, zato je podpirala tudi sedem vogalov, ker je tak gabarit naše stavbe, in ne samo tri, kot pravi rek. Rezultat harmonije sta tudi najina sinova Aleš in Žiga. Tudi Aleš je šel po najini poti in se zelo mlad poročil z domačinko Bojano, dobil pridno in dobro ženo, pozorno mammo njenih otrok, najinih dveh prijetnih vnukov. Na sinova sem ponosen, saj lahko rečem, da sta pridna in poštena ter priljubljena v svojih sredinah. Od mene sta dobila tisto, kar sem tudi sam dobil doma, skromnost, poštenost in spoštovanje

do starejših, za kar sem staršem hvaležen, čeprav me je včasih bolelo pomanjkanje, a zavedal sem se, da nas je doma šest, ob eni plači, v najetem stanovanju, brez političnih bonitet in privilegijev, ter najstarejši od štirih otrok. Še pred letom, ko je bila živa še tašča, smo v hiši bivali štirje rodovi, kar tudi na podeželju ni prav vsakdanje. Sam sem se že zgodaj srečal z društvenim in družbenopolitičnim delom v Domžalah in nato v Trzinu. Kot mladinec in študent pri organizaciji in vodenju mladinskega plesa v Grobljah, pri Partizanu in Košarkarskemu klubu, pri kulturi, nato rezervnih oficirjih, krajevni skupnosti in socialistični zvezi, kjer mi ni bilo težko v Trzinu sodelovati pri sprejemu in druženju s tedanjim ljubljanskim nadškofofom msg. dr. Alojzijem Šuštarjem, ko je prišel v Trzin na eno od posvetitev v cerkvi.

Jaz sem te pravzaprav spoznal, ko si se predstavljal ljudem kot igralec in recitator v našem KUD-u. Kako se spominjaš tistih časov in ali te še kaj mika oder?

Učiteljice in profesorice so kmalu zaznale moj čut za besedo, in tako sem kot osnovnošolec in gimnazijec recitiral dolga leta na vsemogočih proslavah in praznovanjih po takratni kamniški in domžalski občini, pa tudi v Trzinu. Kar se igranja tiče, sem bil »odmeven« le kot cigan Murko, v predstavitvi ciganske poezije domžalskih študentov, ko je zadevo režiral Marjan Breznik. Mika me lepa slovenska beseda, povedana ljudem, ki imajo čut za jezik, lepoto in narodovo blago. Bom prišel v »tiste«

vrste, saj sem se že včlanil med Žerjavčke, a je še nekaj težav.

Kaj bi sporočila Trzincem, ali nam je lahko lepše in kaj bi morali storiti za to?

Novodošlim Trzincem in vsem tistim, ki pravijo, da so že dalj časa v Trzinu, priporočam, naj vzamejo v roko knjigo »Mengeš in Trzin skozi čas«, saj če so se odločili bivati ali živeti v tem prijetnem kraju, na robu Mengeško - Domžalskega polja, ob vznožju Dobena in so v svoje nepremičnine vložili zavidanja vredna sredstva, naj pogledajo, kje so in kje bodo živeli njihovi potomci in kaj se je dogajalo na tem prostoru. Ta prostor je sedaj tudi del njih samih, verjetno do konca življenja. Na splošno pa želim od vseh in vsem, da bi bili tako složni in strpni, kot smo bili Slovenci v času plebiscita in nato v vojni za Slovenijo 1991, ko se nismo spraševali o barvi in verri. Bodimo brez licemerja in sosed sosedu res sosed, brez tiste, »...naj krava crkne.«

In temu ni kaj dodati!

Tone Ipavec

Prireditev ob materinskem dnevu

V nedeljo, 25. marca, so mladi iz kulturno-umetniškega društva Franca Kotarja in otroškega cerkvenega pevskega zbora Trzin pripravili prirčno prireditev ob materinskem dnevu.

Uživali smo lahko ob predstavi mladih članov KUD Franca Kotarja iz Trzina, ki so pripravili dva odlomka iz svojih predstav, iz Pepelke in Trnuljčice, v katerih so se dotaknili odnosov v družini.

Spremljali smo tudi prve odrske korake otrok, ki obiskujejo gledališki seminar in so stari šele od 5 do 12 let. Za svoje mamice so pripravili recitacije. Obiskali so nas plesalci plesne šole Balerina in nam podarili dva baletna odlomka. Otroški zbor je mamicam zapel tri pesmice. Eno od njih, z naslovom »Ljubeči mamici podam«, je napisal Milan Pevec. Sodelovali so tudi Petra, Anže in Blaž Kmetič na harmoniki in Katarina Skok, ki je zagrnila na citre tri pesmi.

Večer sta vodili Maša Gorjup in Lana Purkart. Ob slovesu s prijetne prireditve so mamice obdarili z nageljni, ki jih je v sodelovanju s Turističnim društvom Trzin prispevala Cvetličarna Grmes iz Trzina.

Franci Banko

Velikonočna delavnica z DPM Trzin in Turističnim društvom Trzin

Skoraj trideset otrok in staršev se je ponovno zbralo v likovni učilnici osnovne šole Trzin. V času pred velikonočnimi prazniki smo na delavnici ustvarjali voščilnice, pisaniče in butarice, si izmenjali nekaj besed, predvsem pa posvetili pozornost našim otrokom, ki si med šolskim letom brez dvoma želijo raznovrstnih zabavnih aktivnosti in iger.

Otroci, ki jih je tudi tokrat spremljal vsaj eden od staršev, so izdelali čudovite voščilnice s pomočjo voščenk in tehnike drgnjenja. Bele lističe v dimenziji približno 7 x 10 cm smo na strani, ki je imela bolj hrapavo površino, prebarvali z voščenkami v petih plasteh. Pri tem je pomembno, da uporaba barv poteka od najsvetlejših do najtemnejših. Na koncu smo z zobotrebcom na pobarvane lističe zarisali željene velikonočne motive in lističe prilepili na sprednjo stran voščilnice. Posebej zanimivo je bilo ustvarjanje pisanic. Ob preprosti uporabi plastičnih jajčk, belega lepila in papirnatih servietov so izpod naših rok nastali zanimive pisanice. Nekateri so se preizkusili tudi v izdelovanju butaric.

Tudi tokratni odziv staršev in otrok dokazuje, da Društvo prijateljev mladine Trzin uspešno dosega svoj namen - to je prizadevanje za kakovostno preživljanje prostega časa naših otrok. Misel, da smo otrokom spet zapolnili enega od popoldnevov s prijetnim druženjem, staršem pa poklonili priložnost za klepet, nas opogumlja, da takšna in drugačna druženja izpeljemo še večkrat, otroke pa predvsem usmerimo v aktivnosti, ki bogatijo njihov um, veščine in znanje.

Za DPM Trzin Mojca Pavličić

Novi predsednik KUD-a bo svoj program predstavil na izrednem občnem zboru

Pisalo se je leto 1923, ko so bile v Trzinu uprizorjene prve gledališke predstave: Krivopriječnik, Oče in Kje je meja. Igralci so se takrat združevali v tako imenovanem Nepolitičnem izobraževalnem društvu Trzin, ki se je leta 1948 preimenovalo v Izobraževalno umetniško društvo, ob leta 1970 pa nosi ime KUD Franc Kotar Trzin. Intenzivnost gledališke dejavnosti se je iz leta v leto stopnjevala. Društvo je prijavljalo nove člane in tako so vzporedno z odrsko dejavnostjo začele delovati še druge sekcije: mešani pevski zbor, tamburaški orkester, folklorna sekcija. V letih pred in po vojni je bilo uprizorjenih tudi po deset predstav letno. Takrat je bilo splošno mnenje stroke, da ima Trzin najbolj kakovostno dramsko skupino na celotnem območju Domžalsko - Kamniške kotline. « O dosedanjem delu društva smo se pogovarjali z Brigito Dane, zdaj že nekdanjo predsednico KUD-a Franca Kotarja.

Kdaj pa je ta intenzivnost prenehala?

Popolnoma prenehala ni, vendar je število produkcij predstav začelo upadati že v petdesetih letih, v zadnjem desetletju pa se je začela spreminjati tudi njihova žanrska usmeritev. Kot prelomno naj omenim leto 1993, ko smo naštudirali odrsko delo »Legenda o poldrugem Slovincu«. Zgodila se je menjava generacij in s tem je prišlo tudi do številnih sprememb - vsebinskih, organizacijskih in tudi sprememb v interesih samih akterjev, simpatizerjev gledališke dejavnosti in nenazadnje tudi občinstva. Čeprav je večina članov društva iz tistega časa aktivna še danes, bodisi kot igralci ali pa kot člani organov društva.

Kaj je botrovalo usvojitvi popolnoma novega žanra na vsebinskem področju?

Zagotovo želja slediti novim trendom v gledališču. Takrat je bilo že ustanovljeno improvizacijsko gledališče Ane Monroe. Navezali smo stike, pridobili iz njihovih vrst mentorje, ki so nas v obliki delavnice seznanili, navdušili in usposobili za tako vrstno gledališke dejavnosti.

In tako je leta 1998 nastala znotraj društva tudi organizacijska sprememba?

Morda ne ravno organizacijska, pač pa vsebinska. Leta 1998 je namreč nekako spontano in s postavitvijo predstave »Shakesperijada« nastal ulični teater CIZAMO - Cirkus za močnejše. V okviru tega teatra nas je trenutno aktivnih trinajst članov, neposrednih akterjev in tehnična ekipa z dveh ali tremi člani. Že več kot deset let us-

pešno delujemo pod stalnim in neposrednim mentorstvom dveh ruskih režiserjev Natalije in Ravila Sultanov, ki sta oba profesionalna klovna, diplomanta slovite moskovske Akademije za cirkuške umetnosti. Vrsto let sta delovala v ruskem državnem cirkusu, trinajst let pa že živita v Sloveniji in ves čas sodelujeta z vsemi profesionalnimi gledališči v Sloveniji.

Druženje in prijateljevanje ter strokovno mentorstvo obeh zakoncev lahko razumemo kot privilegij?

Res je, saj smo s primesmi kloviade in cirkuških veščin in zaradi kombinacije obeh v slovenskem prostoru edinstveni. Prav zaradi te posebnosti in vseh naštudiranih zelo različnih avtorskih (lastni tekst, zgodba in liki) predstav smo poznani ne le doma, ampak tudi v drugih slovenskih krajih (saj redno nastopamo na Primorskem poletnem festivalu in na festivalih na Lentu, Ana Desetnica, na brežiškem festivalu, Emonski promenadi, Trnfestu ipd.) in tudi v tujini. Gostovali smo namreč že na vseh večjih priznanih mednarodnih festivalih uličnega gledališča: na Madžarskem, Češkem, Poljskem, pa tudi v Estoniji, na Nizozemskem, v Italiji, Avstriji, na Hrvaškem in v Srbiji. Pred leti smo bili povabljeni celo na Tajvan, vendar je bila izvedba potovanja organizacijsko in tehnično prevelik zalogaj. Posebej pa smo ponosni, da so bile vse naše predstave uvrščene tudi na Linhartova srečanja, kjer se vsako leto predstavijo najboljše ljubiteljske igralske skupine. Leta 2003, ko je naše društvo praznovalo 80 letnico svojega obstoja in ob tem visokem jubileju prejelo tudi srebrno priznanje Občine Trzin, smo skupaj z občino tako srečanje organizirali v Trzinu. Bili smo ponosni, da so nam zaupali tako »prestižno« in zahtevno gostiteljstvo. V pripravo in izvedbo smo vložili ogromno truda, a žal je bilo obiskovalcev v dvorani bore malo. Za svoje uspešno delovanje pa je v tem letu društvo prejelo tudi Kersnikovo plaketo Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

Poleg teatra Cizamo deluje tudi skupina mladih igralcev...

To je skupina ORBITALA, ki jo vodi Urša Slapar in vključuje predvsem mlade in najmlajše ljubitelje odrske igre. Svojo dejavnost je začela s preprostimi prizori, krajšimi igrigami, predvsem v okviru miklavževanja. Leta 2003 pa je uprizorila Kekca, in to s številno zasedbo in z igralci vseh starosti. Vsako naslednje leto so se predstavili z

novi predstavo: Trnuljčico, Petrom Panom in Notredamskim zvonarjem. Tudi te predstave so bile vedno dobro obiskane.

Kako ocenjuješ sodelovanje z občino?

Odnosi so dobri, korektni. Skupaj z občino namreč že vrsto let soorganiziramo festival Trzinska pomlad in vse državne in občinske proslave. Kot vsa trzinska društva, ki jih ni malo, dobimo tudi mi sredstva iz proračuna, ki pa zadoščajo zgolj za vzdrževanje dvorane in žal samo za osnovno delovanje društva. S predstavami, ki jih uspešno »prodati«, pa pridobimo sredstva, ki pripomorejo k boljšemu, uspešnejšemu in kvalitetnejšemu delu.

Glede na to, da ste imeli v mesecu marcu letni občni zbor, je prav, da nam poveš, kakšne vsebinske usmeritve ste sprejeli za nadaljnje delovanje društva.

Žal zaradi odsotnosti predsedniškega kandidata na občnem zboru nismo sprejeli programa dela društva za naslednjo sezono, zato bo sklican izredni občni zbor, na katerem bo novi predsednik predstavil svoj program.

Meta Železnik

Pomladanska akcija zbiranja odpadnega papirja

Vse krajanje Trzina obveščamo, da Osnovna šola Trzin skupaj z enoto vrtača Žabica Trzin organizira pomladansko akcijo zbiranja odpadnega papirja.

Zvezan ali v kartonskih škatlah zložen odpadni papir bomo na parkirnem prostoru pred šolo sprejemali:

v sredo, 24. aprila,
in četrtek, 25. aprila 2007,
in sicer dopoldne od 7. do 8.
ter popoldne od 13. do 18. ure.

Izkupiček od zbranega papirja bomo razdelili med posamezne oddelčne skupnosti šole oziroma enoto vrtača. Občani se bodo sami odločili, ali papir podarijo vrtcu ali posamezni oddelčni skupnosti šole.

OŠ Trzin

Društvo Lipa v objemu poključskih gozdov in sonca

Letos so bili člani Lipe - univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale - že petič v zimski šoli v naravi. Začeli so na Veliki planini, dvakrat so bili v Planici, letos pa že drugič na Pokljuki. Vedno so skupaj preživeli dva nepozabna dneva in tudi letos so se imeli odlično.

Ko so v petek, 9. marca, zjutraj pred planinskim domom Jelka stopili iz polnega avtobusa, sta jih pozdravila sonce in - proti pričakovanju - tudi sneg. Dobro razpoloženi so se lotili aktivnosti: večja skupina pohodnikov se je odpravila proti Blejski koči na Lipanci, smučarji pa so se razdelili na veleslalomiste in tekače ter takoj pričeli trenirati, saj jih je naslednji dan čakalo tekmovanje. Vreme je bilo enkratno, sneg soliden, volje dovolj. Te pri Lipi nikoli ne zmanjka.

Prijetno utrujeni so se popoldne vrnili v dom. Vsaka skupina s svojimi dožitvji, zgodbami, ki so hitro zaokrožile med vsemi. Večerja jim je dobro teknila, saj so ob zagnanih treningih in hoji izgubili precej kalorij, in so nujno potrebovali nove, saj jih je čakal še zabavni večer. Zaplesali so ob živih glasbi, se nasmejali in zapeli ob spremljavi kitare v večjih rokah gospe Silve Kosec, ki je ob takih priložnostih za člane Lipe nepogrešljiva. Slikarke pa so zaključevale svoje slike, saj je tudi letos - kot vsa leta doslej - potekal slikarski ex tempore.

Jutranje sonce jih je našlo pri telovadbi, kjer so se dobro razgibali in pripravili za športna tekmovanja. Kot vsa leta doslej, jih je tudi letos vodil gospod Miha Kosec. Najprej so se po vseh pravih v dveh vožnjah pomerile veleslalomistke in celo en moški predstavnik, ostali pa so burno navijali. Veliko smeha in zabave je prineslo sankanje v prostem slogu. Sneg se je namreč zmečkal, in sani kar niso hotele v dolino. Zato so si pomagali na različne

Tudi letošnja šola v naravi na Pokljuki je bila zadetek v polno.

načine ter vsi uspešno prišli do cilja. Zadnje so se v smučino pognale smučarske tekačice. Tudi tu se je sam s seboj pomeril osamljen tekač.

Popoldne sta predsednica Lipe Metka Zupanek in vodja tekmovanja razglasila rezultate in podelila medene pokale (različno velike kozarce medu). Zadnji v vsaki kategoriji pa je dobil pol prekajene domače klobase, kar so ostali pospremili z velikim aplavzom. Slikarke so razstavile svoje slike in polepšale skupno pririditev. Poključski utrinek, ki ga je naslikala gospa Zlatka Levstek, pa se bo priključil Lipini zbirki na ex temporih izbranih slik. Ko so se udeleženci poslavljali od Pokljuke, je po avtobusu valovila misel: drugo leto spet pridemo. Taki so lipovci in lipovke!

Janka Jerman

Lipa je vstopila v drugo desetletje delovanja

Pred desetimi leti nam je bilo jasno, da želimo obogatiti svoje znanje in spoznati vsaj nekaj tistega, česar v aktivnih letih zaradi razpetosti med obveznostmi v službi in družini nismo mogli. Vedeli smo, da imamo veliko ustvarjalnega nemira, ki ga je potrebno le vzpodbuditi in usmeriti. Ustanovili smo Društvo za izobraževanje za tretje življenjsko obdobje Lipa Domžale. Lipa je ozelenela in vzcvetela. Svoje veje širi med vse tiste, ki ljubijo znanje, kulturo, pesem, šport, rekreacijo, predvsem pa dobro družbo in prijateljstvo. Brez skromnosti lahko rečemo, da nismo največji, smo pa programsko najbogatejši v Sloveniji. Znamo prisluhniti pobudam in predlogom članstva, zato je naš program resnični odraz naših potreb in želja. Pravilna programska usmeritev se kaže tudi s hitro rastjo članstva. V Lipo je vpisanih že preko 800 članov iz Domžal, Trzina, Mengša, Kamnika, Moravč in iz drugih občin. Naše programske usmeritve so usmerjene v izobraževanje, kulturo ter šport in rekreacijo. Na izobraževalnem področju so najbolj obiskani jezikovni tečaji. Največje zanimanje je za angleščino, sledi nemščina, italijanščina, španščina, francoščina in ruščina. Med programe splošnega izobraževanja spadajo tečaji, ki so med člani zelo priljubljeni. To so umetnostna zgodovina, zgodovina in kultura drugih narodov, zgodovina religij, psihologija, astrologija, računalništvo in različne krajše oblike.

V Lipi smo zelo ponosni na našo kulturno dejavnost, ki jo gojimo v pevskem zboru, harmonikarskem kvartetu, v likovnih krožkih, pri izdelavi Unicefovih punčk, z oblikovanjem gline in v literarnem krožku. Vsako leto izdamo tudi literarni zbornik, in letošnji bo že deseti po vrsti. Članice literarnega krožka so v svojem ustvarjanju izredno napredovale. Za svoja dela na različnih natečajih prejemajo priznanja in nagrade in so že redne gostje v radijskih oddajah. Naša kulturna ustvarjalnost se kaže z izdajo literar-

nih del članic Lipe, z razstavami likovnih in keramičnih del naših članov in Unicefovih punčk, z nastopi harmonikarskega kvarteta in pevskega zbora. V veliko zadovoljstvo so nam tudi kulturne prireditve v drugih univerzah za tretje življenjsko obdobje, v domovih za starejše občane v Domžalah, Mengšu, Kamniku in drugje ter sodelovanje z mladimi.

Za naše fizične sposobnosti člani Lipe skrbimo s telovadbo, joga, plesno rekreacijo, kolesarstvom in pohodništvom. Radi smo v naravi, zato vsako leto organiziramo zimsko in letno šolo v naravi, ki sta povezani z igrami in s športnimi tekmovanji.

Na začetku drugega desetletja z veseljem ugotavljamo, da so naše programske usmeritve - znanje, kultura, šport in rekreacija - pravilne. Prav je, da razvijamo znanje in sposobnosti ter ustvarjalni potencial starejših, kar nam daje občutek sposobnosti, samozaupanja in nam ohranja umske in fizične sposobnosti.

Metka Zupanek,

predsednica Univerze za tretje življenjsko obdobje Lipa Domžale

To in ono o zelenem čaju

» **V**abilo na čaj ob petih«, objavljeno v prejšnji številki Odseva, je privabilo presenetljivo veliko ljubiteljic čaja. Da ne bo kakšne zamere: med njimi je bil tudi en predstavnik moškega spola. Morda je temu botroval poseben dan - dan žena. Kakorkoli že, udeleženke smo z velikim veseljem poslušale gostiteljico Lidijo Babnik, ki je o čaju povedala marsikaj, česar še nismo vedele.

Pri predelavi čaja ločimo zeleni ali nefermentirani čaj, rdeči ali polfermentirani čaj in črni ali fermentirani čaj. V zadnjem času je zeleni čaj nadvse opevan, priljubljen, morda zato, ker mu pripisujejo neverjetne pozitivne učinke. Ima specifičen, trpek okus, ki nekomu prija, drugemu ne, zato se ga je treba navaditi. Zmotno je mišljenje, da ga je treba piti z mlekom. To sploh ni res! Nasprotno - piti ga moramo brez dodatkov, tudi brez limone in (če se le da) tudi brez sladkorja, da pride do izraza aroma. Dokazano je, da zeleni čaj vsebuje veliko količino oksidantov, ki zavirajo proces staranja, je močan spodbujevalec izgorevanja maščob, zmanjšuje holesterol v krvi, zmanjšuje nevarnost bolezni srca in ožilja, koristen je pri zdravljenju različnih vrst raka, znižuje visok krvni tlak, učinkuje razkuževalno in protibakterijsko, preprečuje in celo zdravi razjede na želodcu in dvanajstniku.

Zelo pomembna je pravilna priprava čaja: **vodo je treba zavreti in nato ohladiti na 70 do 80 stopinj. Za skodelico čaja potrebujemo od ene do ene in pol žličke čajnih listov. Za nežen okus in poživljaljoč učinek pustimo čajne liste v vodi tri minute, za pomirjanje pa štiri do pet minut.**

Najprej smo okušali zelo priljubljeni zeleni čaj brez arome SEN-CHA YAMATO, nadaljevali pa z MATE čajem, ki je med zeleni-

*Vabilu na degustacijo čajev se je odzvalo precej občank.
(foto: Lidija Babnik)*

mi čaji posebnost. Za razliko od ostalih raste na drevesu, ki ga obrežejo vsake dve leti. Je med vodilnimi čaji v Južni Ameriki, z rednim uživanjem zmanjšuje apetit, zato je priljubljen pri tistih, ki se bojujejo proti odvečnim kilogramom. Ob poslušanju in prejetju najrazličnejših informacij ter pokušanju čajev najrazličnejših okusov je čas hitro, prehitro minil. Druženje je bilo sklenjeno z željo, da se bomo zagotovo še srečali na takih in podobnih informativnih skupinah. Ob odhodu je vsaka udeleženka dobila primulo v lončku, s seboj pa je lahko vzela skrbno pripravljeno drobno knjižico z najosnovnejšimi podatki o čaju in vrstah čaja.

Meta Železnik

Gregorjevo

Naš rek pravi: »Gregorjevo je dan, ko se ptički ženijo!« Res, danes večina ljudi praznuje ta dan kot naše slovensko valentinovo, a starodavni pomen praznika je globlji.

Včasih so si delavci podaljševali dan s prižiganjem latern - to so bile posebne posodice za prenašanje sveče. Ko je dan postajal daljši, so delavci spustili luč po vodi v znamenje, da je dan dovolj dolg in si ne bo več treba »podaljševati« dneva s prižiganjem luči. Tako je spuščanje lučk ali »gregorčkov«, kot jih dandanes imenujejo, postal običaj.

V spomin na ta stari običaj smo skupaj z Osnovno šolo Trzin, Turističnim društvom Trzin in Vrtcem Trzin v nedeljo, 11. marca, ob 18. uri priredili kratko prireditev ob Pšati. Učenci so pripravili kratek in izredno zanimiv program, peli so pomladne pesmi, deklamirali ter nas uvedli v praznik gregorjevo. Otroci iz vrta pa so dejavno sodelovali pri spuščanju raznovrstnih ladjic po Pšati. Že v petek smo v vrtcu izdelali vsak svojo ladjico, ki smo jo na ta dan tudi spustili po vodi.

Ana Škrlep, vzgojiteljica

Meč, ki so ga našli ob gradu Jable, sodi med najstarejše v Evropi

V soboto, 11. marca, je v gradu Jable dr. Peter Turk, kustos za prazgodovino v Narodnem muzeju Slovenije, predaval o dragocenem bronastem polnoročajnem meču, ki so ga leta 2004 našli v vodnem zajetju ob gradu Jable.

Omenjeni meč skupaj s še dvema kratkima mečema iz Avstrije po besedah dr. Turka predstavlja skupino najstarejših tovrstnih mečev z območja vzhodnih Alp. Oblikovne značilnosti in okrasje te meče uvrščajo v 16. stoletje pred našim štetjem oziroma v zaključek zgodnje bronaste dobe in se tako uvrščajo med najstarejše meče v Evropi. Narodni muzej Slovenije, kjer bo najdeni meč shranjen in letos tudi razstavljen, pripravlja strokovni dokument o njegovih oblikovnih in okrasnih posebnostih ter okoliščinah najdbe. Da bi meč razstavili tudi v gradu Jable, je sicer malo verjetno, saj bi morali zagotoviti najvišjo stopnjo varnosti, zagotovo pa bo na ogled njegova kopija. Zanimiva je tudi razlaga, kdaj in zakaj je bil ta dragoceni meč odvržen v ribnik ob gradu Jable. Po vsej verjetnosti je bil pred približno 400 leti darovan vodi oziroma vodnemu zajetju ob gradu, kamor sta se v tistem času stekala dva majhna studenčka. Njegova najdba je povsem naključna in potrjuje pravilo, da predmet najde človeka in ne obratno. Pred tremi leti, ko so pri obnovi gradu Jable poglobljali nekdanji ribnik, so odpadni material vozili v eno od kotanj na Dobeno. Družino, ki je meč našla, je nekaj dni pred najdbo obiskal znanec dr. Petra Turka, in jih opozoril, naj le preiščejo odpadni material, ki mogoče skriva kakšno dragocenost. Prav zato je bila mati pozorna na patinasto konico, ki je gledala izpod kupa odpadnega materiala. Grad Jable je s to najdbo še lepše zasijal. Danes je v njem Center za evropske povezave, v prihodnjem letu pa bo sprejel marsikatero delegacijo iz Evropske skupnosti. Njegovo obnovo smo pozorno spremljali in v njem organizirali tudi več turističnih prireditev. Upamo, da bo tako tudi v prihodnje.

Jozica Valenčak

Pa še povabilo:

Vsako drugo soboto poteka ogled gradu pod strokovnim vodstvom konservatorke in umetnostne zgodovinarke Damjane Pečnik. Vabljeni!

Brez šole Trzin danes ne bi bil tako razvit in napreden, kot je

V okviru letošnjega praznovanja 120-letnice osnovnega šolstva v Trzinu je OŠ Trzin v Centru Ivana Hribarja postavila na ogled zanimivo razstavo o razvoju trzinskega šolstva od ustanovitve trzinske ljudske šole v letu 1887 pa do danes.

Otvoritev razstave je bila - z izjemo dveh slavnostnih nagovorov - sestavljena iz nastopov trzinskih osnovnošolcev. (Foto: Zoran Rink)

O sedanjem delu OŠ Trzin je pomočnica ravnateljica **Vanja Vogrin** povedala, da si celoten kolektiv prizadeva, da bi učenci pridobili dovolj sodobnega in uporabnega znanja za uspešno nadaljevanje šolanja, pa tudi za ohranjanje navad in značilnosti kraja, negovanje posebnosti trzinskega okolja in iskanje ravnovesja med novim in starim ter sodobnim in tradicionalnim. »Veliko pozornosti posvečamo tudi vzgoji, saj učence spodbujamo k strpnosti, solidarnosti in medsebojni pomoči. Poudarjamo tudi pomen sočutja med vrstniki in vsemi, ki sodelujemo v vzgojno - izobraževalnem procesu. Vsak posameznik na naši šoli pomembno vpliva k doseganju zastavljenih ciljev, pa naj bo to na področju znanja, športa, interesnih dejavnosti ali ekoloških, delovnih in humanitarnih akcij. Prizadevamo si, da bi bilo naše delo čimbolj uspešno, pa tudi zaznano in opazno. Šola z vrtcem je pomembno stičišče, kjer se občani dnevno srečujemo, sodelujemo in izmenjujemo mnenja,« je v uvodnem nagovoru povedala Vogrinova in se zahvalila Občini Trzin za njeno pomoč in podporo pri realizaciji vzgojno - izobraževalnega programa tako v finančnem kot tudi v moralnem smislu.

Župan **Anton Peršak** je ob tej priložnosti izrazil upanje, da trzinski šolarji radi hodijo v šolo, saj je znanje osnova za rast in razvoj civilizacije. »Če znanja ni, je - kot radi rečemo - kriza, če je, pa se zavemo, kako malo ga je in koliko več bi ga še potrebovali. Zato je pomembno, da šolo imamo in da je dobra. Sto dvajset let šolstva v občini Trzin je častitljiv jubilej in ko se srečujem s starejšimi občani, opažam, da se vsi spominjajo šole z lepimi občutki. **Naši šoli čestitam za njen jubilej in se zahvaljujem vsem, ki so v njej delali pred sto leti, tistim, ki so v njej delali pred petdesetimi, in tudi tistim, ki v njej delajo danes. Brez šole Trzin zagotovo ne bi bil eden najbolj razvitih in naprednih krajev v državi,**« je povedal župan.

Ob jubileju so trzinski rezbarji, ki delujejo v okviru Turističnega društva, šoli podarili svojo skulpturo, ki naj bi učence in njihove učitelje spodbujala k tako dobremu delu tudi v prihodnje.

Zoran Jereb

Kratka zgodovina razvoja trzinskega šolstva

- Ljudska šola je začela v Trzinu delovati 10. januarja 1887, šolsko poslopje pa je stalo na mestu nekdanje Naro-betove kajže. Za gradnjo stavbe so največ prispevali domačin duhovnik Martin Narobe in kranjski deželni zbor (vsak po 300 goldinarjev) ter Kranjske hranilnice (100 goldinarjev). Slovesnosti ob odprtju šole se je med drugim udeležil tudi baron in deželni poslanec Leopold Lichtenberg.
- Okrajni šolski svet je 4. februarja 2006 šolsko oblast zaprosil za dovoljenje za razširitev šole v dvorazrednico. Šolsko poslopje so zaradi pomanjkanja prostora nadzidali za eno nadstropje in 25. oktobra 1908 je trzinska šola postala dvorazrednica.
- V šolskem letu 1926/27 je bila trzinska šola ponovno razširjena - tokrat v trirazrednico.
- Štirinajst dni po začetku okupacije so domače učitelje v šoli zamenjali nemški, ki pa jih učenci niso marali, zato za učenje niso bili motivirani. Med drugo svetovno vojno je bila trzinska šola požgana kar trikrat. Partizani so jo - z namenom, da bi preprečili ponemčevanje otrok - prvič zažgali 8. decembra 1943. Februarja naslednje leto je bila šola požgana že drugič, in tedaj je pogorelo ostrešje in prvo nadstropje. Ob tretjem požigu pa je pogorela do tal. Med vojno sta pogorela tudi društveni dom in župnišče, kjer so Nemci leta 1942 uredili otroški vrtec.
- Po vojni se je pouk v Trzinu pričel že 15. julija 1945, šola pa je bila obnovljena spomladi 1947.
- V šolskem letu 1958/59 je trzinska šola postala podružnica mengeške, zato so trzinski otroci od četrtega razreda naprej obiskovali mengeško šolo.
- V šolskem letu 1978/79 so v Trzinu stekle priprave na izgradnjo nove osemletne osnovne šole, ki je začela delovati v šolskem letu 1985/86, obiskovalo pa jo je 475 učencev.
- Zadnjih pet let je trzinsko osnovno šola najbolj zaznamovala uvedba devetletke, priključitev vrtca k šoli ter izgradnja prizidka.

Novice iz trzinske knjižnice

Kaj je v naši knjižnici novega ta mesec:

- Obiskovalci knjižnice imajo na voljo novo ponudbo, saj je knjižnični »fond« bogatejši za približno petdeset novih DVD-jev in videokaset.
- Novost v tem mesecu sta tudi reviji GEA in OSEBNO-STI. Pridite in se prepričajte!
- Ob velikonočnih praznikih so pripravili razstavo Velikonočni običaji in velikonočne voščilnice Maksima Gasparija, ki jih je posodila gospa Mili Radmelič, pravljíčarka - zunanja sodelavka knjižnice.
- Vsak mesec imajo v knjižnici knjižno uganko, ki je namenjena osnovnošolcem. Zadnji dan v mesecu izžrebajo enega od otrok, ki je sodeloval pri reševanju uganke. Nagrajen je s knjigo. Imenitna poteza knjižnice!

Meta Železnik

Desetič škisajmo skupaj

Bliža se maj in za marsikaterega študenta najpomembnejši družabni dogodek v letu - Škisova tržnica. Škisova tržnica je tradicionalna prireditve, ki jo organizira Zveza študentskih klubov Slovenije (Zveza Škis) in na kateri se v enem mestu, v enem dnevu, na enem prireditvenem prostoru zberejo domala vsi študentski klubi (kar 55 jih je) iz cele Slovenije.

Letošnjega 9. maja se bo Tržnica na stadionu Ilirija odvijala jubilejno desetič, rdeca nit prireditve pa bo tako kot v lanskem letu kulinarika. Študentje, aktivisti različnih klubov, bodo za Tržnico tako pripravili kulinarčne posebnosti regije, občine ali kraja, iz katerega prihajajo, in jih bodo obiskovalcem ponudili v svojem narečju. S kulinaricnimi dobrotami, lokalnimi etnografsko - kulturnimi posebnostmi bodo lahko obiskovalci začutili barvitost in zlahtnost Slovenije. Študentske stojnice z jedačo in pijačo bodo delovale v popol-

danskem času, medtem ko se boste sprehajali med njimi, pa se boste lahko preizkusili tudi v različnih spremljevalnih dejavnostih, na primer v urejanju pričeske, žongliranju, odbojki na mivki...

Na letošnji jubilejni Škisovi tržnici pa se bodo slovenskim študentom pridružili tudi evropski kolegi, kar je le eden od kamenčkov v mozaiku praznovanja dneva Evrope. Na prireditvenem prostoru bo tako postavljena prava pravcata Evropska vas (European village), katere prebivalci bodo študentje sedmih evropskih držav: Švedske, Grčije, Turčije, Litve, Poljske, Češke in Madžarske. V Evropski vasi bodo na voljo kulinarčne dobrote posame-

znih držav in z nekaj dobre volje se boste lahko v enem dnevu naučili izreči dober dan kar v sedmih evropskih jezikih. Ko bo sonce postopoma začelo poljubljati oblake, se bo na dveh različnih odrih začel odvijati večerni glasbeni program. Na glavnem odru bodo za zabavo obiskovalcev poskrbeli Ultra, iScream, Father, Gušti in Polona, Šank Rock, Dan D ter Vlado Kreslin, za ljubitelje elektro, techno in house ritmov pa bodo na malem odru poskrbeli štirje različni DJ-ji, tudi iz tujine. Organizatorji ob tem lepem jubileju Tržnice obljublajo tudi posebno presenečenje. Raznolikost celodnevne dogajanja in pester glasbeni program za vse okuse sta le dva izmed dobrih razlogov, da 9. maja 2007, kadarkoli po 12. uri obiščete zeleno telovadišče Ilirije. Naj sploh še omenjam, da vstopnine ni?

Za več informacij o programu in poteku prireditve nujno klikni na www.skisova-trznica.si

Mateja Erčulj,
Zveza Škis

Vabilo na predstavo klasičnega indijskega plesa Bharat Natyam

V sredo, 25. aprila 2007, bo v KUD-u Franca Kotarja ob 20. uri predstava klasičnega indijskega plesa Bharat Natyam, ki jo organizira plesno društvo Salam Ghazeea.

Na plesnem dogodku se bo predstavila **Vesna Jevšenak**, izkušena plesalka in učiteljica indijskih in orientalskih plesov, ki nas bo s svojimi učenci in priznanim plesalcem in učiteljem klasičnega plesa Bharat Natyam, **Ujwalom Bhole**, v enourni predstavi popejljal skozi lepoto in estetsko popolnost enega najstarejših in najbogatejših klasičnih plesov Indije. Obiskovalci si bodo lahko ogledali približno šest plesnih točk: **Pushpanjali** - začetni ritual z daritvijo cvetja bogu, **Swarajati** oziroma **Jatiswaram** - točko čistege plesa, **Shabdham** - plesno točko, namenjeno čaščenju slave božanstva, **Natesh Kavtvam** - plesno molitev bogu Nateshu, **Ganesh kavtvam** - plesno molitev bogu Ganeshu in **Tillano** - plesno točko, ki izraža lepoto in gracioznost čistih plesnih korakov skupaj s številnimi pozami nakazujoč na skulpture v templjih in različne vzorce gibov.

Vesna Jevšenak, plesalka in učiteljica indijskega klasičnega plesa Bharat Natyam in orientalskih plesov, je s petimi leti začela plesati ritmiko in balet ter nadaljevala z jazzom in izraznimi tehnikami. Nato je odkrila orientalski ples pri Jasni Knez. Spomladi leta 1997 se je prvič udeležila spomladanske plesne šole v sklopu JSKD in našla indijski klasični ples Bharat Natyam pri učitelju Ujwalu Bhole in od takrat se uči pri njem. Flamenco je odkrila najprej v Intaktu pri Eleni de Vega, nato se je pridružila plesalkam flamenca pri Jeleni Markovič in z njimi še vedno pleše. Skupaj so ustanovile plesno skupino v okviru Kulturno - umetniškega društva Luna Gitana. Obiskuje plesne delavnice v Sloveniji in tujini s številnimi priznanimi učitelji, kot so dr. prof. Hassan Khalil, dr. Gamal Seif, Lala Hakim, Fifi Ness, Amoura, Erna Frohlich, Shahrazad, Sabuha, Bahara, Suzzane Sofia Potempa, Suraya Hilal, Helene Eri-

ksen za orientalski ples, Ujwalu Bhole, Asmita Banerjee in A. K. Lakshman za indijski ples in pri Inmi Lombato Diaz ter Conchi Fernandez flamenco. Poučuje indijske in orientalske plese, organizira delavnice s tujimi učitelji, pripravlja plesne predstave ter nastopa in poučuje priložnostno tudi v tujini. Učiteljski tečaj za orientalski ples je opravila pri prof. dr. Hassanu Khalilu, na tečaju za profesionalno orientalsko plesalko pa so jo poučevali dr. Gamal Seif, Khaled Seif in Aladin el Kholi. S svojim plesnim izobraževanjem še vedno nadaljuje. Ustanovila je Plesno društvo Salam Ghazeea (Pozdravljena plesalka) za orientalski in indijski ples ter je članica CID - UNESCO (Comite International du Dance).

Ujwal Bhole, ki prihaja iz mesta Lonavla blizu Bombaya v Indiji, si je svojo dvajsetletno plesno izobrazbo pridobil na univerzi v Bombayu, nato pa je svoje znanje izpopolnjeval pri priznanih indijskih umetnikih, kot je A. K. Lakshman iz Madrasa. Poleg tega, da pleše in koreografira plesne predstave, tudi ogromno potuje po Evropi, poučuje in nastopa ter nas v Sloveniji razveseljuje s svojim gostovanjem že od leta 1996.

O Plesnem društvu Salam Ghazeea in njegovih plesalcih

Plesno društvo Salam Ghazeea deluje na področju kulture, umetnosti, rekreacije in športa. Njegov namen je širjenje plesne kulture indijskih in orientalskih plesov v Sloveniji in tujini. Že dve leti obstaja v društvu skupina plesalcev indijskega klasičnega plesa Bharat Natyam, ki redno trenira pod vodstvom Vesne Jevšenak in se dvakrat letno udeležuje delavnice pri Ujwalu Bhole. Skupaj z Ujwalom in Vesno pripravljajo plesne nastope, ki jih približno enkrat letno predstavijo tudi širši publiki, občasno pa nastopajo tudi na različnih tematsko povezanih ali dobrodelnih prireditvah.

Kontakt: Plesno društvo Salam Ghazeea za indijski in orientalski ples
Dimičeva 10, 1113 Ljubljana,
SLOVENIJA, + 386 31 608 289,
salam.ghazeea@gmail.com
www.salamghazeea.si

Urša Slapar

Venček mednarodnih

VTrzinu smo ponovno gostili literate. Zahvala gre predvsem 39. mednarodnemu srečanju PEN na Bledu in našemu županu Tonetu Peršaku, ponovno izvoljenemu za predsednika tega združenja v Sloveniji.

Že nekaj časa se udeleženci srečanja sprašujejo o smiselnosti, saj je druženje v času komunistične diktature po vzhodni Evropi in pri nas pomenilo organizacijo »živo okno v vzhodni svet« (Tone Peršak). Takrat je bila ta organizacija komunikacijsko sredstvo za vsakovrstne izmenjave med vzhodom in zahodom. Danes takšne potrebe ni več, saj jo je nadomestil internet. So pa druge nevarnosti, ki jih internet celo podpira, to je unifikacija povezovalnega jezika, ki se izraža predvsem v politiki in množičnih medijih. Zato je dolžnost spet na pesnikih in pisateljih, da na svojih druženjih posebej poudarjajo edinstvenost posameznih jezikov in bogastvo raznolikosti le teh. Za ogled lepote in raznolikosti jezikov so organizirali literarne večere v več krajih - v Grosupljem, Radovljici, Ljubljani, na Bledu in seveda tudi v Trzinu.

Srečanja v Trzinu se je 29. marca udeležilo kar lepo število literarnih sladokuscev, ki so uživali v rimah in melodijah stavkov v pesmih, ki so predstavljale dežele, iz katerih so prišli udeleženci srečanja. Prvi se nam je predstavil **Casimiro de Brito** iz Portugalske. Je izredno plodovit pisatelj in pesnik, saj piše že več kot petdeset let. Piše pesmi, prozo, eseje, prevaja. Je tudi predsednik portugalskega PEN-a. Slovenijo je vzljubil in prihaja k nam tudi večkrat na leto, in to že 23 let. Pravi, da mu je Slovenija druga domovina. Zapomnil sem si njegov stavek: »Naj norost ne zapolni praznine, kjer je bila modrost«. Gospod de Brito je bral odlomke svojih del v portugalsščini, nekaj pesmi je prebral Tone Peršak iz slovenskih prevodov, simultano pa je tudi prevajal iz angleščine.

Kot drugi se nam je predstavil **Vasile Baghiu** iz Romunije, rojen v Mastacanu l. 1965. V času komunizma je bilo njegova dela izjemno težko objaviti. Čutil se je izoliranega, in je iskal stike z ostalim svetom. Sedaj se čuti osvobojenega, prostega, in je srečen. Živi povsem drugačno življenje in je na bližnjo preteklost ostal le grenak spomin. Je član PEN kluba. Izdal je šest knjig poezij, zbirko proze, večkrat je bil za svoja dela tudi nagrajen (Modra hiša, Magma poezije ...). Njegova dela so bila prevedena

Naš župan z gosti tokratnega, mednarodno obarvanega literarnega večera.

v več jezikov, med drugim v Italiji, Španiji in Nemčiji. V Sloveniji je prvič in se zelo lepo počuti. Za poslušalce pa je bil izjemen občutek poslušati pesmi v romunskem jeziku. **Elena Schvarts** je ruska pesnica iz Sankt Peterburga in po mnenju mnogih, kot je poudaril Casimiro de Brito, tudi največja živeča pesnica na svetu. Gospa Schvarts je posebej poudarila, da je v Rusiji poezija še vedno poezija in tudi najbolj poslušana. To je dokazala s posebno

vrsto interpretacij svojih pesmi, kjer si je dajala takt s trkanjem po mizi. Njena dela so prevedena v vse svetovne jezike; to pot se mi je prvič zazdelo, da je dvorana premajhna, da bi sprejela vse, ki bi želeli slišati takšno poezijo. **Laslo Blašković** je prišel iz Srbije, konkretno iz Novega Sada, kjer je diplomiral na filozofski fakulteti, sodeluje na radiu in televiziji, je tudi urednik časopisa Polje. Je član srbskega društva pisateljev in PEN kluba. Njegova dela so bila prevedena v več jezikov, tudi v slovenščino, obsegajo pa zbirke poezije Gledaš, Zlatno doba, Crvene brigade, Život bacača kocke in romane Imenjaki, Svadbeni marš ...

Za konec sestavka morda le misel: kako lepo bi bilo, da bi bili vsi lahko deležni lepote, ki nam jo nudi tak pesniški večer z melodijami od ruskih step do portugalskih galebkih klicev in kakšno dobrino imamo kar poklonjeno in samoumevno, ki nam jo vsakič omogoči naš občan, pa četudi je to župan.

Besedilo in foto: **Tone Ipavec**

V krempljih hudiča

Ta pijanost jeee nemarna ...

Kdo ne pozna pesmi, ki opeva to razširjeno slovensko razvado? Oni dan sem poslušal pač neko omizje in poznavalci razmer so bili enotnega mnenja, da je najhujša zasvojenost Slovencev pač z maligani in ne kot bi si mnogi mislili z raznimi tabletami, drogami, travami in še mnogo je teh domišljernih reči.

Ne mislim bralcem Odseva trositi modrosti o tem, kakšne so zdravstvene in socialne posledice takšne zasvojenosti, dobršen del sem skušal tudi sam, vendar je prav, da se vsak trenutek zavedamo posledic na naše že tako kratko bivanje na zemlji. Tudi gospod Janez (igralec **Sergej Ferrari**) nam je skozi lastno dramo predstavil, kakšno je pravzaprav takšno življenje. Komedija, ki je pravzaprav drama, nas skozi dogajanje na odru popelje skozi kalvarijo (delirium) odvisnosti. Najprej smo se pripravljani smejati na vsa usta nerodnostim, ki jih zganja pijan možki, toda vse bolj je smeh grenak in te skozi dramo pelje do resnosti, da ti je nerodno ob gledanju alkoholika, groza te je njegovih brezizhodnih teženj in si prav na koncu kar olajšan, ko se dogajanje srečno razplete. Zgodbo o alkoholiku je prav imenitno interpretiral igralec **Sergej Ferrari** ob asistenci natakariče, točajke in terapevtke **Tine Kravos** in v režiji **Gojmirja Lešnjaka - Gojca**. Predstava je bila v dvorani Marjance Ručigaj in spet se poraja misel, kako lepo bi bilo, če bi tudi domače kulturno društvo prirejalo podobne predstave. Morda bomo dočakali tudi to, le vztrajati moramo tu v tem prostoru.

*Igralec **Sergej Ferrari** (Foto: **Tone Ipavec**)*

Tone Ipavec

Uspešno leto za DPM Trzin

Leto je prav hitro minilo in z njim tudi naše aktivnosti, ki jih organiziramo tako za mlade kot njihove starše v občini Trzin. Sodeč po številu dejavnosti in udeležbi otrok na posameznih aktivnostih, smo bili preko celega leta kar uspešni.

Učencem smo ponudili pestro preživljanje prostega časa v času jesenskih, zimskih in poletnih počitnic ter tudi v tednu otroka. Udeležba določenih dejavnosti v času šolskih počitnic ni bila najboljša, zato bo treba otroke bolj motivirati, da se teh dejavnosti v dopoldanskem času udeležijo in kakovostno preživijo svoj prosti čas. Zajeli smo likovno - ustvarjalno, računalniško in tudi kulturno področje, izvedli slaščičarsko delavnico in več športnih aktivnosti. Med njimi (v sodelovanju s Športnim društvom Sonček iz Domžal) tudi tečaje plavanja (po polovični ceni), ki se jih je udeležilo dvanajst otrok iz Trzina. Delavnice likovnega snovanja so bile zelo obiskane, izkazalo pa se je, da učenci še posebno radi izdelujejo izdelke iz gline. To področje smo povezali tudi s praznovanjem dveh največjih krščanskih praznikov - velike noči in božiča, ko so učenci v sodelovanju s Turističnim društvom Trzin in mentorico **Bredo Podbevšek** iz Domžal izdelovali različne izdelke na to tematiko.

Pustni ples je tudi tokrat uspel, zbrali smo veliko nagrad za pustne šeme, tako da je bila skoraj vsaka nagrajena. Vsem, ki so karkoli prispevali, smo se v Odsevu že zahvalili. Lani smo ponovno obdarili otroke male šole, ki so jeseni prestopili prag šole. Za nagrade je ponovno poskrbela Mladinska knjiga, za to pa gre zahvala **Martini Orehek**. Obdarili smo 53 otrok. Na prvi šolski dan smo jim pripravili presenečenje - torto in predstavo, ki jo je podarila ZPM iz Domžal. Za otroke, ki so vsa leta sodelovali pri bralni znački, smo organizirali ogled predstave v Domžalah, tudi te stroške je krila ZPM Domžale. V šolo pa je prišel **Jure Sešek** s predstavo Martin Krpan, ki pa je bila tudi izjemna.

Sodelovali smo tudi na Florjanovem sejmu in Trzinski pomladi s peko palačink. V mesecu septembru smo se začeli pripravljati na teden otroka in veseli december. V tednu otroka smo organizirali družinski izlet na Pikin festival v Velenje, ki je uspel po naših pričakovanjih. Zbralo se je kar nekaj trzinskih družin - za poln avtobus. Med tednom je bila tudi likovna delavnica ter delavnica »Vse o kruhu«, ki je bila prvotno zamišljena tako, da bi sodelovali tako otroci kot starši, a se je kasneje izkazalo, da se bodo peke naučili odrasli in nato

sami doma prenesli znanje na svoje otroke. Zaključek tedna je popestril družinski izlet na Sv. Ano nad Ribnico, ki smo ga organizirali skupaj s Planinskim društvom, zopet pa je privabil preko 50 otrok in staršev.

V veselem decembru je bilo tudi letos pestro: lutkovna predstava za vrtec in 1. triado - Bcikleta, lutkovna predstava gledališča UŠ, Rokec na drugem koncu sveta v dvorani Marjance Ručigaj in božična delavnica pod vodstvom **Brede Podbevšek**, kjer je preko 30 otrok in staršev izdelovalo novoletne voščilnice. Zelo smo bili veseli, da so nam na pomoč z dodatnimi sredstvi priskočili **Čistoča d.o.o.**, **Biring d.o.o.** ter **Občina Trzin**.

Novoletni koncert v avli OŠ Trzin je uspel tako, kot smo si lahko samo želeli. Izvedenih je bilo kar 22 točk, od samostojnih instrumentalistov, solo pevcev, zborov iz vrtca, OŠ in DU Žerjavčki, plesalka; piko na i pa je zopet dodal simpatični voditelj **Jure Sešek**. Koncert, ki je bil delno tudi predvajan po televiziji, je snemala ATV Litija, preko 30 staršev pa je naročilo DVD za spomin. Avla je bila polna in aplavz ob zaključku nam je povedal svoje - le tako naprej. Torej, koncert je vsako leto boljši, kar pomeni, da nas letos čaka težka naloga.

Z dvema projektoma smo se prijavi na javni razpis ministrstva za delo, družino in socialne zadeve v podporo družini, in sicer: Vsak otrok je lahko uspešen in Oblikovanje značaja za otroke od 9. do 11. leta in smo bili izbrani. V sodelovanju z OŠ smo oba projekta tudi uspešno izpeljali.

Za otroke, ki gredo letos v šolo, smo organizirali tečaj »Angleščino skozi igro«, ki je potekal enkrat tedensko, zaradi velikega zanimanja smo morali oblikovati dve skupini, učenje pa pod okriljem študentke **Daše** še vedno poteka. Uspešno smo izpeljali tudi Plesne korake, pod vodstvom plesnega učitelja **Mitje Šilerja** iz Trzina. Kar 12 parov se je družilo ob petkih zvečer od oktobra do decembra, želijo pa si tudi nadaljevanja.

Na občnem zboru smo sprejeli dopolnitev statuta DPM Trzin in pravilnik o materialnem finančnem poslovanju, kar je v skladu z novim zakonom o društvih. Sledil je predlog za imenovanje novih članov v izvršni odbor, nadzorni odbor in častno razsodišče. Vsi predlagani novi člani so bili izvoljeni. Nadomestne volitve so bile izvedene z namenom, da se v delo društva vključi več ljudi, ki so pripravljani svoj prosti čas nameniti dejavnostim v dobro naših otrok in mladostnikov. Prejšnji člani še vedno ostajajo člani društva. Ob predstavitvi fi-

nančnega poslovanja društva je bilo ugotovljeno, da je kar nekaj denarja društvo v letu 2006 za izvedbo svojega programa dobilo s strani sponzorjev, veliko vsoto mora društvo plačati tudi banki za njene storitve. Morda se v prihodnje za izvedbo programa lahko pričakuje odobritev dodatnih sredstev s strani občine, kot je bilo razumeti podžupana **Franca Mušiča**, ki je tako v svojem imenu kot v imenu župana zelo pohvalil delo društva.

Na vprašanje, zakaj letos ni bilo pustnega plesa v Trzinu, ki je postal stalnica društva in tudi zelo sprejet med občani Trzina, sem kot predsednica obrazložila, da se bo pustni ples vsekakor vrnil v Trzin, vendar v nekoliko drugačni vsebinski in organizacijski obliki. Nujno se bo treba povezati s turističnim društvom, omenim pa lahko tudi to, da je bilo za letošnjo odsotnost plesa krivo pomanjkanje članov DPM, ki bi aktivno sodelovali pri tem zahtevnem projektu.

Še naprej si bomo prizadevali za čim več skupnih akcij z drugimi društvi, OŠ in vrtcem ter knjižnico v Trzinu. Ob predstavitvi delovnega načrta društva za naslednje leto so bile te skupne akcije že razvidne in nasploh bo tudi v prihodnje izjemno pester program popestril življenje otrok, mladostnikov in družin v Trzinu.

Hvala vsem članom DPM Trzin za izjemno pomoč in podporo za tako kvalitativno izpeljavo vseh akcij društva v letu 2006.

Mateja Chvatal

Vabilo na kulturne užitke ob dnevu knjige

Letos mineva 170 let, odkar je umrl veliki ruski pesnik **Aleksander Sergejevič Puškin**, sodobnik našega **Franceta Prešerna**.

Njegovo življenje je bilo burno, ustvarjanje pa izredno plodno in fascinirano. Že za življenja je bil med ljudmi izjemno priljubljen in oboževan. Njegovo neverjetno razburljivo življenjsko pot in pesmi bi vam radi predstavili v literarnem večeru v torek, 24. aprila, ob 19.30 v Centru Ivana Hribarja v dvorani Marjance Ručigaj. Vabljeni!

Kulturna sekcija DU Žerjavčki
in Anica Gladek

Novice iz PGD Trzin

Mesec marec je za nami, za gasilce pa je bil dejaven tako po operativni kot tudi po preventivni strani. V začetku meseca smo imeli 101. občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Trzin, na katerem so bili potrjeni izvoljeni funkcionarji društva, plan dela v letu 2007, podelili smo nekaj priznanj za dolgoletno delo v gasilski organizaciji, nekaj članov je napredovalo v činu, v svoje vrste pa smo sprejeli tudi enega novega člana. Prav tako je prišlo do določenih zamenjav, in sicer je nova tajnica društva postala Mateja Kolenc. Na tem mestu se še enkrat zahvaljujemo dosedanji tajnici Nataši Nemec za opravljeno delo, izvolili pa smo tudi novega podpredsednika društva Andreja Ljubuška.

Operativa - redne mesečne praktične vaje za operativne člane smo imeli v četrtek, 1. marca 2007. Obnavljali smo znanje s področja dela s trinožcem, navezavo predmetov (orodja) oziroma uporabo vrvene tehnike ter upravljali z dvizžno - tesnilnim programom za dvigovanje bremen. Vse operativne člane pozivamo, da se nam pridružijo pri obnavljanju operativnega znanja vsak prvi četrtek v mesecu ob 17.30 uri.

V svoje vrste vabimo nove člane, ki so pripravljani delati v društvu ter se usposabljanje za delo na operativnih področjih. To nam lahko sporočite pisno na naš naslov: **PGD Trzin, Ljubljanska cesta 2, 1236 Trzin**, po elektronski pošti: **pgdtrzin@siol.net** ali po telefonu **01/564 46 60**.

V času močnega sneženja smo imeli tudi eno intervencijo. V torek, 20. marca, nas je opolnoči občan iz ulice Za Hribom obvestil o podrtem drevesu čez cesto. Drevo smo razžagali in odstranili veje s cestišča. Na intervenciji je sodelovalo šest gasilcev.

Mladina - Cel marec so potekale tudi vaje za gasilsko mladino. V soboto, 17. marca, smo se udeležili kviza za mlajše in starejše pionirje iz PGD-jev Gasilske zveze (GZ) Domžale na Viru pri Domžalah. Na pripravah na kviz smo trenirali s skupino mlajših pionirk in mlajših pionirjev (od 7. do 11. leta starosti). Žal je ena od tekmovalk zbolela, tako da smo se tekmovanja udeležili samo z ekipo mlajših pionirjev, ki je osvojila 10. mesto. Trenutno potekajo priprave na »Orientacijo 2007« GZ Domžale, GZ Mengeš in GZ Lukovica, ki bo predvidoma v nedeljo, 15. aprila. Zainteresirano mladino (od 6. do 16. leta) vabimo v svoje vrste, saj je pred nami še kar nekaj tekmovanj. Informacije in včlan-

itev med mlade gasilce dobite na zgoraj navedenih naslovih.

Preventiva - Konec meseca, v petek, 30. marca, smo se udeležili 52. občnega zbora matične GZ Domžale, naslednji dan pa smo sodelovali tudi na občinski čistilni akciji. Čistili smo področje ob železniški progi in štiripasovnici ter breg potoka Pšate od »Čebuljevega« mostu proti Loki. Prav tako smo v tem mesecu pristopili k ureditvi režima mirujočega prometa pred PGD Trzin. Tako smo označili cestišče pred vrati gasilskega doma in postavili znak, ki opozarja na prepoved ustavljanja in parkiranja pred

Poškodovan tlak, ki ga bo treba popraviti. (Foto: arhiv PGD Trzin)

garažnimi vrati Gasilskega doma Trzin. Ugotovili smo tudi, da bo treba sanirati tlake v orodjarni gasilskega doma. Obstoječi tlak je namreč začel odstopati predvsem kot posledica teže gasilskih vozil (teža GVC 16/25 se giblje okrog 13 ton) in vode. Trenutno potekajo poizvedovanja o ustreznem tlaku, po sklepu upravnega odbora društva pa bomo predvidoma v prvi polovici aprila 2007 začeli z gradbenim delom. **Dohodnina 2006** - Za konec pa naj vas opozorimo še na novost, ki jo prinaša zakonodaja. Na to smo vas že v začetku meseca aprila opozorili z dopisom, ki smo ga poslali vsem trzinskim gospodinjstvom. V novem zakonu o dohodnini, ki je stopil v veljavo s 1. januarjem letošnjega leta, je opredeljena namemba dela dohodnine za donacije. V zvezi s tem je vlada v marcu 2007 sprejela uredbo, ki omogoča, da lahko zave-

zanci do 0,5 odstotka odmerjene dohodnine namesto v državni proračun preusmerimo neposredno izbranim organizacijam, ki opravljajo dejavnosti, ki so v javnem interesu. Zavezanci lahko del dohodnine podarimo enemu ali več upravičencem. Uredba določa, da lahko davčni zavezanec posameznemu upravičencu nameni »zaokrožen« delež (0,1, 0,2, 0,3, 0,4 ali 0,5 odstotka), kar pomeni, da lahko nekomu namenimo vso donacijo ali pa jo razdelimo na največ pet delov po 0,1 odstotka. Namenitev dela dohodnine za donacije se bo prvič realizirala pri odmeri dohodnine za leto 2007, za-

zavezanci za dohodnino pa bomo lahko svojo zahtevo za namenitev dohodnine določenim upravičencem navedli že v obrazcu napovedi za odmero dohodnine 2006. To zahtevo pa lahko do konca leta spremenimo ali prekličemo. Na seznamu zavezancev (objavljen v Uradnem listu RS in na spletni strani:

http://www.durs.gov.si/si/aktualno/dohodnina_2006), katerim lahko namenimo del svoje dohodnine, sodijo tudi gasilske organizacije (prostovoljna gasilska društva, gasilske zveze in Gasilska zveza Slovenije). **Zato se PGD Trzin obrača na vse zavezance za dohodnino s prošnjo, da nam namenite**

0,5 odstotka odmerjene dohodnine, saj varujemo in rešujemo vašo varnost in varnost vašega premoženja. To storimo tako, da v obrazec za dohodnino »Napoved za odmero dohodnine za leto 2006« (na strani 6) vpišemo davčno številko PGD Trzin: 79339875 in odstotek dohodnine, ki ga namenimo za delovanje PGD Trzin. Ta sredstva za zavezance ne pomenijo nobenih dodatnih stroškov, ampak se 0,5 odstotka odmerjene dohodnine nameni točno določenemu upravičencu - v tem primeru PGD Trzin - in ne v državni proračun. Letošnji rok za oddajo dohodninske napovedi je 30. april 2007. **Za vašo odločitev za namenitev donacij domačemu Prostovoljnemu gasilskemu društvu Trzin se vam iskreno zahvaljujemo in vas pozdravljamo z gasilskim pozdravom »Na pomoč!«**

Jože Kajfež, predsednik PGD Trzin

Društvo ŠPORTEK se bo predstavilo na Florjanovem sejmu

Obveščamo vas, da smo februarja v Kamniku ustanovili društvo **ŠPORTEK**, ki bo delovalo na naslednjih področjih: **Šport, Podjetnost, Okolje, Rekreatija, Turizem, Ekologija in Kultura.**

Prvič se boste z nami lahko srečali na Florjanovem sejmu v Trzinu, sicer pa vas vljudno vabimo, da se nam pridružite na izletu »Križarjenje po slovenskem Primorju«, ki ga bomo organizirali 26. maja. Obiščite nas na Florjanovem sejmu, za vsa dodatna vprašanja pa smo vam na voljo na naslovu: Društvo ŠPORTEK, Toma Brejca 14, 1241 v Kamniku, GSM: 041 917 499, E-mail: sportek@siol.net

Obisk lokalnih turističnih vodnikov

Obiskali so nas »lokalni turistični vodniki«. V narekovaju zato, ker so opravili teoretični del seminarja, praktičnega pa z ogledom zanimivosti in turistično ponudbo v občinah Podjetne regije.

Seveda so se vsak za svoj kraj morali predhodno pripraviti. Avtobusni ogled naše občine se je končal pri farni cerkvi sv. Florijana, o kateri jim je spregovoril naš župnik gospod Pavle Krt. Naši novi vodički gospa Majda Šilar in gospodična Monika Antalašič pa sta svoje kolegice in kolege z veseljem pogostili z malico, ki so si jo zaželeli - s trzinskimi klobasami. Vsem udeležencem šolanja seveda želimo uspešno opravljen zaključni izpit!

Jožica Valenčak

Turizem in prosti čas

Letošnji sejem »Turizem in prosti čas« na Gospodarskem razstavišču sta podprli tudi Turistična zveza Slovenije in Slovenska turistična organizacija, ki sta nudili brezplačni prostor za območne zveze in turistična društva.

Organizator je naše Turistično društvo povabil dokaj pozno, tako da za vse štiri dni nismo uspeli zagotoviti prisotnosti članov ter promocijo, degustacijo in vse ostalo, kar sodi na sejem. Kljub temu smo skupno razstavno mizico založili z vsem razpoložljivim promocijskim gradivom in tudi s koledarjem prireditve Podjetne regije.

Vse dni pa so bili vidno prisotni naši rezbarji, vsak dan po trije ali štirje, ki so ob pogledih obiskovalcev rezbarili in na ogled postavili nekaj zanimivih skulptur.

Kot vedno pa so bili za obiskovalce najbolj zanimive tiste stojnice, kjer so ponujali tudi domače dobrote in dobro vino. Priložnost so izkoristili predvsem Belokranjci, ki so v predvelikonočnem času pokazali svoje najlepše pisanice.

Jožica Valenčak

Obvestilo

Obveščamo vas, da bo zaradi VIII. Florijanovega sejma v soboto in nedeljo, 5. in 6. maja 2007, za ves promet zaprt del Ljubljanske ceste - od gasilskega doma do Ljubljanske ceste 5a (do vhoda v garaže pri blokih oziroma stranskega dohoda na krak Ljubljanske ceste, ki vodi do gasilskega doma, Okrepčevalnice Barca in do stanovalcev na tej cesti).

Poleg tega bo delna zapora postavljena tudi na kraku Ljubljanske ceste, ki vodi do Centra Ivana Hribarja, le po levi strani in do ovinka. Zapora bo trajala od 5.30. ure 5. maja do 21.30. ure 6. maja. Organizator zagotavlja, da bo izven teh ur in v noči iz sobote na nedeljo od 23.30 do 7.00 zagotovil na tem prostoru red in mir.

V času zapore na prireditvenem prostoru ne bodo vozili avtobusi primestnega prometa. Postajališča za potnike bodo na obvoznici. Program sejma bomo objavili v priložnostni zloženki. Prosimo za razumevanje in vas vabimo na eno osrednjih letošnjih prireditev v Trzinu.

TD Trzin

Mladi folkloristi so nastopili v Horjulu

Folklorna skupina OŠ in Turističnega društva, ki jo vodi mentorica Ana Ložar, učiteljica OŠ Trzin, je v soboto, 31. marca, nastopila v Horjulu na folklorni prireditvi in slovesni podelitvi Maroltovih priznanj.

Mentorica Ana je namreč plesalka v folklorni skupini Klas PD Horjul, ki je gostovala tudi že v Trzinu na Mednarodnem folklorinem festivalu. Trzinski folkloristi so se predstavili s pesmijo in plesom »Učenje valčka«, za kar je koreografijo pripravila njihova mentorica. S plesom in pesmijo so se na prireditvi predstavili še folkloristi FS Briše. Mentorici Ani Ložar čestitamo za prejeto srebrno Maroltovo priznanje in želimo, da bi na čelu naše folklorne skupinice ostala še dolgo.

Jožica Valenčak

Obvestilo

Komisija Turističnega društva (TD) Trzin za ocenjevanje urejenosti domov je pričela z ogledi in ocenjevanjem pred božično - novoletnimi prazniki, pri tem pa upošteva določbe pravilnika o merilih in kriterijih za tekmovanje v občini Trzin na področju turizma, varstva okolja in dediščine ter urejenosti. Komisija bo posameznike, ki bodo vključeni v ocenjevanje, obvestila tudi zato, ker želimo njihovo soglasje za ogled, fotografiranje in nenazadnje tudi objavo imen in morebitno podelitev priznanj in zahval. Lahko pa se na tekmovanje prijavite tudi sami in o tem obvestite predsednico komisije gospo Dunjo Špendal (tel: 040 828 001).

Prisrčno vabljeni tudi med člane in simpatizerje Turističnega društva Trzin.

TD Trzin

**Mladinski odsek
Planinskega društva
Onger Trzin**

21. mladinski planinski tabor Krnica 2007

21. - 29. julij

Tabor je namenjen **osnovnošolcem**, ki jih veseli hoja v gore, življenje v naravi in bi radi preživeli prijetne počitniške dni v dobri družbi.

Kaj te čaka na letošnjem taborjenju?

- prijetni dnevi v naravi in noči pod platneno streho,
- hoja v gore, nova gorniška znanja,
- igre v naravi, lov za skritim zakladom, igre brez meja, kviz,
- ustvarjalne delavnice, obiski zanimivih gostov,
- taborni ogenj, petje ob kitari, zabavni večeri, planinski krst,
- plezanje v naravni steni
- —

Prijavnice so na voljo

- v tajništvu OŠ Trzin,
- na spletu (http://onger.org/depo/mpt2007/2007mpt_prijava.pdf).

Vabljenil

Orientacijska tekmovanja na Florijanovem sejmu

Člani Orientacijskega kluba Trzin smo se odločili, da bomo tudi ob letošnjem Florijanovem sejmu izvedli tekmovanje v orientacijskem teku. Poleg tega pa bomo izvedli tudi promocijsko tekmovanje v precizni orientaciji.

V prejšnjih številkah Odseva smo vam vsaj približno predstavili dve izmed štirih orientacijskih športnih panog, s katerimi se ukvarjamo v našem klubu, orientacijski tek in precizno orientacijo. Mogoče se bo nekoč kdo izmed Trzincev pričel ukvarjati tudi s preostalima športnima panogama, orientacijo z gorskimi kolesi in orientacijo s tekaškimi smučmi, vendar je vsaka panoga povsem specifična in ukvarjati se z vsemi ni ravno enostavno. Enako velja tudi za druge sorodne športe, kot so na primer gorski tek, rogaining, gorski orientacijski maratoni, avanturistična tekmovanja, tekmovanja v trekingu ipd.

Da bi bolje spoznali **orientacijski tek** in **precizno orientacijo**, vam ju bomo predstavili v nedeljo, **6. maja 2007, na Florijanovem sejmu**. Čeprav bo predstavitev potekala kot pravo majhno tekmovanje, to prirejamo le zato, da bi lahko obe športni panogi spoznali na čimbolj izviran način. Tako boste lahko vsaj malo občutili tisto, kar doživljamo tekmovalci na tekmovanjih. Pred startom se lahko pojavi napetost, kot nekakšna trema pred neznanim. Ko v trenutku vašega starta dobite v roko karto, se prične meriti vaš čas in napetosti ni več. Kaj sedaj? Čas teče! Kaj dejansko pomeni biti čim hitrejši in hkrati razmišljati? Razmišljati! Da, pri orientacijskem teku je najpomembnejša dobra koncentracija, a je pomembno razmišljati tudi o tem, kaj je na karti prikazano, katere objekte predstavlja jo kontrolne točke in katera pot do njih je najhitrejša, pri tem pa predvsem tudi vedeti, kje na karti se nahajaš. Ker ima vsak začetnik s tem določene probleme, hitrost še ni tako zelo pomembna. Vsekakor hitrost ne škodi, saj se da tehniko orientiranja lažje naučiti, kot pridobiti atletske tekaške predispozicije. Z orientacijskim tekom se je možno ukvarjati tudi povsem rekreativno, saj je na večjih tekmovanjih več kategorij, ki so ločene po spolu in so namenjene vsem starostnim skupinam.

Pri precizni orientaciji je drugače. Čas ni pomemben, je pa zato orientacijski del zahtevnejši, saj se je možno gibati le po poteh, kontrolne točke pa opazovati z razdalje. Na kontrolni točki se nahajajo zastavice, med katerimi le ena predstavlja točen objekt ali del objekta, ki je označen na karti. Tudi precizna orientacija od tekmovalca zahteva visoko koncentracijo od štarta do cilja. Ker pri tem športu ni pomemben čas in ker se tekmovalci lahko gibljejo le po

utrjenih poteh, je precizna orientacija tudi eden redkih športov, kjer lahko invalidi in neinvalidi povsem enakovredno tekmujejo skupaj.

Upam, da vas je zamikalo, da bi se preizkusili na eni izmed dveh resnično kratkih prog v orientacijskem teku in eni progi v precizni orientaciji, saj bodo speljane le okoli blokov in osnovne šole. Najboljše bomo tudi nagradili. **Tekmovanje v orientacijskem teku bo potekalo med 11. in 13. uro, tekmovanje v precizni orientaciji pa po 15. uri.** Vse potrebne informacije boste našli tudi na naši spletni strani **www.oktrzin-klub.si** in se prek spletne strani lahko tudi prijavili. Prav tako se boste lahko prijavili tudi na dan tekmovanja na naši stojnici.

V kolikor boste nad orientacijskim tekom

navdušeni in bi ga radi bolje spoznali, bi se radi naučili posameznih orientacijskih veščin, uporabe karte in kompasa, tehnik orientiranja, priprave na tekmovanja ipd., vas vabimo v **šolo orientacije**, ki bo potekala v maju. Predvidoma naj bi jo sestavljalo šest srečanj in udeležba na tekmovanju. Glede terminov skupnih srečanj se bomo dogovorili skupaj. Informacije bodo na voljo na klubske spletni strani in na klubske stojnici na Florijanovem sejmu. Starostnih omejitev v šoli orientacije ni, priporočamo pa, da so udeleženci starejši od 12 let, pričakujemo pa tudi starejše. Vsi udeleženci šole orientacije se nam bodo lahko pridružili in tudi redno sodelovali na klubskih trenin- gih. Vabljeni!

Krešo Keresteš, Orientacijski klub Trzin

Nedelja, 13. maj 2007

ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE NA FLORIJANOVEM SEJMU

11:00 - Področno tekmovanje v šolskem orientacijskem teku
11:00 - Orientacijski tek (kategoriji A in B)
15:00 - Tekmovanje v precizni orientaciji

Štartnina za orientacijski tek (kategorija A) je 3 €, za kategorijo B štartnina ni.
Za področno tekmovanje v šolskem orientacijskem teku in tekmovanje v precizni orientaciji štartnina ne bo!

Nagrade in medalje za najboljši Organizator tekmovanja je Orientacijski klub Trzin.

ŠOLA ORIENTACIJE

Orientacijski klub Trzin pripravlja v mesecih maju in juniju šolo orientacije. Za udeležence je predvidenih 5 do 6 srečanj (trainingov), ki bodo potekali v naravi. Program šole orientacije vsebuje:

- predstavitev orientacijskega teka,
- spoznavanje karte za orientacijski tek,
- spoznavanje različnih tehnik orientiranja,
- uporaba kompasa,
- ...

Šola je primerna za vse, ki so starejši od 12 in mlajši od 99 let.

Zanimovanosti se lahko prijavijo z elektronsko pošto na naslov **krešo.kerestes@oktrzin-klub.si** ali po telefonu na številko 040 624 464.

Dodatne informacije o šoli orientacije lahko najdete tudi na spletni strani **www.oktrzin-klub.si**

Cena na udeleženca je 25 €. V ceni je vključena enoletna članarina v klubu OK Trzin in štartnina za "Jesensko o-srečanje 2007" v Trzinu.

Šahovske novice

Končalo se je množično ekipno tekmovanje na področju Ljubljane -Ljubljanska delavska šahovska liga, šestdeseta (!) po vrsti. Že iz imena oziroma iz naslova vidimo, da ima to tekmovanje izredno dolgo tradicijo (začelo se je takoj po drugi svetovni vojni), ki izhaja iz nekdanjih sindikalnih tekem. Vsa ta leta je bilo tudi zelo množično, saj je bil šah v vseh socialističnih režimih pomembna športna panoga. Letošnja moštva (prijavilo se jih je natanko 40) so bila po kakovosti in rezultatu iz preteklega leta razdeljena v tri skupine. Trzinci smo sodelovali z dvema ekipama v drugi ligi in z eno v tretji. Pa si pogledjmo, kako se je tekmovanje razpletlo.

s svojim nasprotnikom, za tako željeno drugo mesto v ligi. Oba dvoboja sta bila zelo napeta in šele po treh urah, ko se je Pecos Pubu izmuznilo pol točke, je postalo jasno, da lahko igralci ekipe Buscotrade prehitimo kolege, če zmagamo tudi v preostalih dveh partijah, ki sta bili še v teku. To nam je po dodatni uri igranja tudi uspelo: svojega nasprotnika smo premagali s 4:0! Vrh tabele je ob koncu izgledal takole: Upokojenci A 28,5 točk, Buscotrade 27 in Pecos Pub 26,5 točk. Takšna visoka uvrstitev obeh ekip priča o tem, da imamo v šahovskem društvu kar dober igralski kader; to ugotovitev potrjujejo tudi medalje, ki smo jih igralci pobrali za svoje uspehe

Turnir v pospešenem šahu

Zaključek ligaškega tekmovanja (v »počasnem« šahu) smo konec marca popestrili, kot je to že običajno, s turnirjem vseh nastopajočih ekip v pospešenem šahu, kjer ima igralec na voljo 15 minut za partijo. V prostorih ljubljanske OŠ Mirana Jarca se je zbralo 33 ekip, to je približno 150 šahistov, saj so imela nekatera moštva tudi rezervne igralce. Skoraj štiri ure je trajalo, preden smo dobili zmagovalce, pa čeprav je bilo na sporedu le pet kol po tako imenovanem švicarskem sistemu. Najboljši so bili ponovno šahisti ekipe Mentor, sledili pa sta ekipi KC Farmacija in Sahara Dogs (Domžale). Trzinci smo igrali različno: na

Del ekipe Pecos Pub

Ekipe Buscotrade s sponzorjem

Trzinski ekipi z imenoma sponzorjev Buscotrade in Pecos Pub sta sodelovali v drugi ligi in odigrali po enajst dvobojev. V prvem kolu smo se v medsebojnem spopadu, ki to ni bil, razšli miroljubno z rezultatom 2:2, nato pa smo deset tednov po vrsti igrali z ostalimi moštvi. Buscotrade v postavi M. Oberč, V. Urbanc, A. Grum, B. Bajec, I. Hodžič in V. Skok se je vseskozi uvrščal med vodeče ekipe v ligi in po desetem kolu (torej kolo pred koncem) zasedal drugo mesto z osvojenimi 23 točkami. Ekipe Pecos Pub, za katero so igrali B. Osolin, D. Kutin, I. Rojs, N. Jukan, M. Mihelič, D. Jukan in M. Tunjič, pa je začela nekoliko slabše in se je šele, zahvaljujoč dobremu finišu pred zadnjim kolom, uspela točkovno poravnati s klubskimi kolegi. Tako je bilo pred zadnjim kolom jasno, da bomo Trzinci odločali, kdo bo ob koncu lige drugi in kdo tretji. Ostale ekipe v tej ligi so namreč medtem že toliko zaostale, da nas niso mogle ogroziti, ljubljanski upokojenci na prvem mestu pa so se nam obojim tudi že preveč oddaljili. In tako smo, povsem po naključju, 20. marca v naših prostorih oboji igrali »na nož«, vsak

na posameznih deskah tega moštvenega tekmovanja. Trzinci smo jih namreč dobili največ med vsemi: M. Oberč je z dosežkom 7,5 točke v desetih partijah dobil zlato na prvi deski, D. Kutin (6,5 od 11) srebro in V. Urbanc (5,5 od 10) bron na drugi deski, I. Rojs (5,5 od 7) pa je bil najboljši na tretji deski. B. Bajec (7 od 11) je priigral bronasto medaljo na četrti deski in M. Mihelič (5 od 9) je dobil enako odličje v vlogi prve rezerve.

Tretja trzinska ekipa je pod imenom sponzorja Agencija Dom in nepremičnine igrala v tretji ligi in v devetih kolih zbrala 15,5 točke ter se uvrstila na 12. mesto med šestnajstimi ekipami. Zanjso so igrali F. Banko, I. Varga, S. Mlakar, J. Andlovic, B. Kesič, J. Štefe in I. Reberšek. Najuspešnejši med njimi je bil predsednik našega društva Slavko Mlakar, ki je za svoj dosežek (4,5 od 6) prejel bronasto priznanje.

Naj omenim še, da so se najboljše tri ekipe prve lige, kjer bomo prihodnje leto tekmovali tudi igralci Buscotrade, razvrstile takole: 1. Mentor (33 točk), 2. Klinični center - Farmacija (29,5 točke) in 3. Črni vitezi (27 točk).

desetem mestu je pristal Pecos Pub, slabši pa sta bili ekipe Buscotrade (24) in Agencija Dom nepremičnine (29).

Lanskoletno dejavnost smo pregledali na občnem zboru

Šahisti pa nismo le tekmovali, temveč smo minuli mesec na rednem letnem občnem zboru pregledali tudi lanskoletno dejavnost in se pogovorili o aktivnostih, ki nas čakajo v tem letu. Omenim naj, da smo z lastnim delom (odlikovala sta se zlasti I. Varga in M. Mihelič) usposobili udobne mize za igranje, nabavili pa smo tudi večje število šahovnic, igralnih garnitur in elektronskih šahovskih ur, ki so pogoj za večino turnirjev. V društvenih prostorih premoremo sedaj tudi demonstracijsko desko, ki nam omogoča analizo šahovskih partij in pozicij, želimo si pa še dokončno urediti razsvetlavo in dopolniti inventar. Letošnji tekmovalni in organizacijski načrti so smeli: poleg priprave dveh tradicionalnih turnirjev (maja ob občinskem prazniku in avgusta) se bomo udeležili številnih tekmovanj in turnirjev, čaka nas pa tudi nekaj dvobojev.

Andrej Grum

Deseti košarkarski turnir trojk

Sedemnajstega marca je bilo v trzinskem peklu spet bučno. Odvijal se je namreč košarkarski turnir trojk, ki ga je že desetič organiziralo športno društvo Trzin. Na turnir se je prijavilo 25 ekip, med katerimi sta se ekipi 3M in TNT turnirja udeležili že desetič (torej sta nastopali na vseh dosedanjih turnirjih), ekipa »Štopli« pa se je pripeljala celo iz Maribora.

Kot je v navadi, smo dva dni pred turnirjem izvedli žreb skupin in tudi letos so se pojavili manjši zapleti pri naknadnem prijavljanju ekip. 25 ekip smo tako razdelili v tri skupine po 4 ekipe in dve skupini po 5 ekip. Iz skupin, kjer so nastopale štiri ekipe, so se tako v nadaljnje tekmovanje uvrstili po dve ekipi, iz skupin, kjer je nastopalo 5 ekip, pa so se v nadaljnje tekmovanje uvrstile po tri ekipe. Tako smo dobili dvanajst ekip, ki so se uvrstile v četrtfinale.

Najbolj izenačena in zato tudi najbolj zanimiva je bila skupina B, v kateri so se med sabo pomerile ekipe TNT, One way in Agro pub. Najprej je namreč One way premagal TNT, nato Agro pub One way, na koncu pa je še TNT premagal Agro pub. Zaradi najboljše razlike v koših se je v polfinale uvrstila ekipa One way.

Pred polfinalnimi dvoboji smo izvedli tudi finalno tekmovanje v metu za tri točke za združeno nagrado podjetij Patrick Sport (KELME) in fitnes centra OTELO. V konkurenci 26 tekmovalcev je najbolje zadel Jaka Kovač. Izvedli smo še tekmovanje v atraktivnem zabijanju za (sedaj že tradicionalni) pokal Gorenja. Na to tekmovanje so se prijavili le trije tekmovalci, sodnike pa je najbolj navdušil Jaka Kovač. Na ogrevanju najboljših štirih ekip se je na enem košu

Najboljše ekipe po prejemu nagrad.

razbila tabla, tako da so se atraktivne tekme polfinala morale odigrati na enem košu, kar je turnir sicer malo podaljšalo, a smo si vsaj lahko ogledali vse tekme.

Najprej sta se med seboj pomerili edina domača ekipa, ki se ji je uspelo prebiti do polfinala, Utrip Trzin, in ekipa One way. Kljub izredno motivirani in grobi igri na obeh straneh se je tekma odigrala korektno, boljše živce pa je imela domača ekipa, ki je z dobrim metom od daleč zmagala z rezultatom 15:12. V drugem polfinalu, kjer sta se pomerili ekipi »Jag« in »Poljedelci«, pa so živci na obeh straneh popustili, zato je bila sicer izenačena tekma podobna rokborbi ali pa uličnemu pretepu. Več športne sreče je imela ekipa Jag, ki je v zadnjih vzdihljajih preko Hočevarja dosegla točko za zmago z rezultatom 15:14. V tekmi za

21:15 za Jag je bil sicer malo visok za finale, a po celodnevem igranju je pač zmanjkalo moči, težko pa je tudi braniti igralca, ki mu pač - rečeno žargonsko - vse »not pade«. Prvaki turnirja so torej postali člani ekipe »Jag« (Jaka Kovač, Franci Hočevar, Anže Železnik in Gregor Kajnih), drugo mesto je osvojila ekipa UTRIP Trzin (Jan Zakrajšek, Primož Polanc, Bine Novak in Gregor Pevc), tretje pa Poljedelci (Samolec, Hegler, Mišo). Vsem najboljšim še enkrat čestitke organizatorja. Najbrž ste opazili, da je Jaka Kovač osvojil prav vse lovorike. Ko sem ga povprašal po skrivnosti uspeha, je dejal, da je bil pač njegov dan, da v košarki uživa, in potem zmage pridejo same.

Za ŠD Trzin
Matjaž Erčulj

Bine Novak pri atraktivnem zabijanju.

tretje mesto sta se pomerili ekipi »One way« in »Poljedelci«. Slednji so z manj živčnosti prikazali privlačno igro in povedli že v začetku tekme, One way pa je priključek lovila z meti za tri točke. Kljub končnemu rezultatu 15:13 za Poljedelce o zmagovalcu tekme nismo dvomili in One way so športno čestitali boljšemu nasprotniku.

V finalu so igrali domačini Utrip Trzin proti kamniški ekipi »Jag«. Na tekmi je presenetil Železnik, ki je z odličnim metom za tri točke Trzince razorožil. Seveda niso vrgli puške v koruzo, a z vsako točko, ki so jo dosegli, jim je Jag vrnil s trojko, končni rezultat

Sponzorji turnirja

Igralci so se na turnirju borili za praktične nagrade, ki so jih prispevali Zavarovalnica Triglav, Študentski klub Domžale, Grafika Trade, Fitnes Center Otelo, Gorenje, Pizzeria Baron - Kebashi bar, Pevc d.o.o, Bahne, Coca-Cola in Občina Trzin.

Sponzorji turnirja pa so bili Tesnila Trzin, Gasa d.o.o., Vistra, Žiga Kosmač s.p in Pizzeria Sestrice.

Osebe Pizzerie Sestrice pa je tudi poskrbelo, da igralci in navijači niso bili žejni ne lačni.

Vsem HVALA.

Mrzlo, toplo, vroče

Vemo že, da je toplota le ena izmed oblik energije. Poglejmo si enega izmed načinov, kako lahko delo spremenimo v toploto. Ko z zračno tlačilko polnimo zračnico in pri tem stiskamo zrak, se ta pri tem segreje. Kaj se dogaja?

Plin sestavljajo molekule, ki se gibljejo v vseh smereh in se pri tem zaletavajo med sabo in ob stene. S trkanjem pritiskajo na stene, čim hitreje se gibljejo, tem močnejše pritiskajo na stene in višji tlak vlada v zračnici kolesa. S stiskanjem plina opravljamo delo in to delo poveča hitrost plinskih molekul. Delo se je torej shranilo v gibalno energijo molekul in tej energiji rečemo toplota. Več energije shranimo v toploto, višja bo hitrost molekul in bolj močno bodo trkale ob steno tlačilke. Če se stene dotaknemo, trkajo tudi na prst in to občutimo kot vročino. Shranjena toplota se torej izkazuje tudi kot povišana temperatura. Toplota in temperatura sta torej neločljivo povezani, pri plinih pa je temperatura povezana tudi s tlakom, saj sta tlak in temperatura plina dva obraza istega pojava, neurejenega gibanja molekul. Temperatura je odraz povprečne hitrosti molekul, posamezne molekule pa se lahko gibljejo tudi hitreje ali počasneje od povprečja.

Procesu, pri katerem energijo vlagamo v toploto snovi, rečemo segrevanje. Načinov segrevanja poznamo veliko in stiskanje plina je le eden izmed njih. Kaj pa je toplota v trdnih snoveh ali tekočinah? V takšnih snoveh molekule nimajo prostora za gibanje, ker so tesno druga ob drugi, zato se toplota izraža z nihanjem molekul.

Ko grejemo trdno snov, nihajo njene molekule vedno močnejše in temperatura snovi raste. Pri temperaturi tališča nihajo že tako močno, da začnejo vezi med njimi popuščati in snov se utekočinja. Za trganje vezi med molekulami pri prehodu iz trdnega v tekoče stanje je potrebna energija, ki ji rečemo talilna toplota. Vsa z gretjem dodajana toplota se zato pri tej temperaturi sproti porablja za taljenje in temperatura mešanice trdne snovi in tekočine ostaja nespremenjena, vse dokler se vsa snov ne utekočini. Kadar je torej v skledi mešanica vode in ledu, je povsem gotovo, da je temperatura vode enaka 0 stopinj, zato na tak način umerjajo termometre. Ko tekočino hladimo, ji s tem toploto odvezujemo, molekule se umirjajo in končno se pri temperaturi tališča snov strdi, za vodo rečemo, da zaledeni. Pri tem prehodu snov talilno toploto, ki smo jo pri taljenju vložili vanjo, odda okolici. Temperatura snovi zato kljub ohlajanju ne pade pod tališče, dokler se

vs a snov ne strdi. To zakonitost izkoriščajo sadjarji na Goriškem, kadar spomladi grozi pozeba; sistemu rečejo oroševanje. Ko se temperatura okolice približuje ledišču in je napovedano, da bo še padala, začnejo nasade pršiti z vodo. Pri zmrzovanju voda na cvetovih odda toliko toplote, da se cvetovi ne shladijo pod temperaturo ledišča, tudi če se temperatura okolice spusti do -10 stopinj. Voda torej z zmrzovanjem preprečuje pozebo.

Vse povedano v prejšnjem odstavku natančno velja le za kristale, to je snovi, v katerih so molekule lepo urejene v geometrijske vzorce, pri neurejenih amorfnih snoveh pa meja med tekočo in trdno obliko ni tako ostra.

Ko grejemo tekočino, ji temperatura raste, obenem pa tekočina tudi izhlapeva. Posamezne molekule nihajo namreč močnejše od povprečja in energija nekaterih je dovolj velika, da tekočini ubežijo. Del tekočine se zato pretvori v plin, ki mu rečemo tudi para. V preostanku tekočine pa ostanejo molekule z manjšo energijo, kar pomeni, da izhlapevanje tekočino hladi. V nastali pari pa poteka obraten proces, posamezne molekule hlapov se namreč gibljejo dovolj počasi, da se spet povrnejo v tekočino, rečemo, da para kondenzira. Ko se število povratnikov izenači s številom ubežnikov, nastane nad tekočino ravnotežno stanje količine pare, takemu stanju rečemo tudi, da je okolica tekočine nasičena s paro. Čim višja je temperatura tekočine, tem več je hitrih molekul in tem več tekočine izhlapi, preden se vzpostavi ravnotežje in tem večja je tudi količina pare nad tekočino, zato je tudi tlak pare višji. Pri temperaturi vrelišča je ta tlak enak, kot je tlak okolice, in tedaj postane proces izhlapevanja zelo buren - tekočina začne vreti. Kot vemo, je temperatura vrelišča vode pri normalnem zračnem tlaku sto stopinj. Iz povedanega je razumljivo, da pri manjšem tlaku voda vre že pri nižji temperaturi. Na višini 5.000 metrov vre voda že pri 84 stopinjah, zato se tam stvari kuhajo dalj časa kot pri nas. Če pa vodo zapremo v posodo, se pri segrevanju tlak v posodi zviša, pri višjem tlaku pa tudi voda vre pri višji temperaturi in krompir v ekonom loncu je skuhan (še rajši pa razkuhan) že v nekaj minutah. Tudi za pobeg molekul iz tekočine v plin je očitno potrebna energija, to je izparilna toplota, ki jo para pri obratnem pojavu, kondenzaciji in okolici povrne.

Če imamo mešanico več tekočin, ki imajo različna vrelišča, lahko to izkoristimo za ločitev ene od druge. Mešanico segrejemo do vrelišča tekočine z nižjim vreliščem in njene pare odvajamo in konden-

ziramo. Tako pridobivamo iz vina konjak in iz nafte bencin.

Pri vrenju se vsa toplota sproti porabi za izhlapevanje, zato temperatura tekočine kljub dodajanju toplote ostaja nespremenjena. Ko torej voda v loncu na štedilniku vre, je njena temperatura 100 stopinj. Če povečamo moč gretja, ne zvišamo temperature, temveč le hitrost izparevanja. Zato je brez pomena kuhati karkoli na močnem ognju, saj pri tem energijo porabljammo le za proizvodnjo pare. Potrebno energijo za izhlapevanje dobijo snovi običajno iz toplote okolice, torej pri tem okolico hladijo. Na tej osnovi deluje večina hladilnikov, pa tudi osvežilni robčki in uravnavanje telesne temperature z znojenjem. Veter poveča izhlapevanje, saj preprečuje, da bi se vzpostavilo ravnotežje in zaustavilo izhlapevanje. Zato nas vetrič poleti prijetno osveži, pa čeprav ni nič bolj hladen kot zrak okrog nas, saj hladi tako, da poveča izhlapevanje znoja. Seveda pa ne ohladi pijače na mizi, na kak posebno soparen dan pa tudi nas ne, takrat je namreč zrak že nasičen z vlago in tudi veter ne more povečati izhlapevanja.

Kaj pa rosa? Ko je okolica podnevi topla, izpari iz vlažne okolice veliko vode. Ko na večer ali proti jutru temperatura pade, se presežek pare kondenzira. Iz istega razloga je poleti zrak v stanovanjih preveč vlažen, saj je v stanovanju bolj hladno kot v okolici. In obratno, pozimi je zrak v stanovanjih presuh, saj je v stanovanju bolj toplo kot zunaj. Mokra sluznica zgornjih dihalnih poti predstavlja prvo obrambno črto pred vdori sovražnikov iz zraka. Suh zrak sluznico suši in zato škoduje ljudem bolj kot mraz. Obenem je zrak v stanovanjih tudi zelo onesažen in postavlja imunski sistem še pred dodatno preizkušnjo. Zato se proti prehladom pozimi ne varujemo doma na toplem, temveč vsak dan v gozdu na čistem zraku in mrazu, saj tako sproti omogočimo dihalnim potem vzpostavljati naravno stanje. V resnici izhlapeva tudi vsaka trdna snov, čeprav ne tako močno kot tekočina, učeno rečemo pojavu sublimacija. Znano je, da sneg kopni tudi takrat, ko so temperature pod tališčem vode. Da pa trdne snovi res izparevajo, navedimo še en dokaz. Znano je, da čutilo vonja zazna že posamezne molekule. Iz izkušnje vemo, da imajo tudi mnoge trdne snovi svoj vonj, ki kaže na to, da snov hlapi in jo zaznamo z vohom. Seveda pri sveže pobarvanem parketu ne vonjamo trdne snovi, temveč topila, toda vsakdo pozna nezgrešljiv vonj sladkorja ali naftalina.

Drago Kostevc,
drago.kostevc@siol.net

Pazite na svojo lastnino - vlomilci so na delu!

Vlomilci so se v marcu lotili hiš, poslovnih prostorov in avtomobilov, policisti pa so ponovno zabeležili več kraj goriva in registrskih tablic. Na Kidričevi cesti se je zgodila tudi drzna tatvina, saj je neznanec občanki kar v njeni prisotnosti ukradel torbico iz avtomobila.

01. marec

• Tatvina

Na Kidričevi cesti je neznanec izvršil tatvino registrskih tablic LJ Z6-74L. Materialna škoda znaša okoli 40 evrov.

• Intervencija

V gostinskem lokalu na Mengeški cesti je prišlo do prepira in pretepa med dvema osebama. Zoper kršitelja sledi obdolžilni predlog.

04. marec 2007

• Vlom v podjetje

Na ulici Dobrave je neznanec vlomil v podjetje in vzel dve termovizijski kameri znamke Fluke. Materialna škoda znaša okoli 28.500 evrov.

05. marec 2007

• Izsiljevanje

Občanka je prijavila, da jo za denar izsiljuje znana oseba. Zoper osumljenega bo podana kazenska ovadba.

06. marec 2007

• Ogrožanje varnosti

Občanka je prijavila, da ji znana oseba grozi. Zoper osumljenega bo podana kazenska ovadba.

07. marec 2007

• Vlom v vozilo

Na Ljubljanski cesti je neznanec vlomil v osebni avtomobil, iz katerega je vzel črno poslovno torbo. Materialna škoda znaša okoli 600 evrov.

• Vlom v hišo

Na Kidričevi ulici je neznanec vlomil v hišo, iz katere je vzel prenosni računalnik znamke HP, LCD monitor znamke Samsung in ročno uro znamke Certina. Materialna škoda znaša okoli 1.500 evrov.

08. marec 2007

• Vlom v vozilo

Na ulici Motnica je neznanec vlomil v osebni avtomobil, iz katerega je vzel zračno blazino, oba prednja žarometi in pokrov motorja. Materialna škoda znaša okoli 1.000 evrov.

10. marec 2007

• Vlom v hišo

Na Jemčevi cesti ulici je neznanec vlomil v hišo, iz katere je vzel zlatnino in denar. Materialna škoda znaša okoli 100 evrov.

16. marec 2007

• Poškodovanje tuje stvari

Na Ljubljanski cesti je neznanec poškodoval oziroma prerezal ograjo. Materialna škoda znaša okoli 100 evrov.

18. marec 2007

• Tatvina registrskih tablic

Na Mengeški cesti je neznanec izvršil tatvino registrskih tablic LJ U4-47V. Materialna škoda znaša okoli 40 evrov.

19. marec 2007

• Tatvina

Na ulici Špruha je neznanec z dveh osebnih avtomobilov ukradel vse okrasne pokrove. Materialna škoda znaša okoli 130 evrov.

20. marec 2007

• Prometna nesreča

Na obvoznici je prišlo do prometne nesreče s telesnimi poškodbami zaradi izsiljevanja prednosti. Materialna škoda na vozilih znaša okoli 3.000 evrov.

21. marec 2007

• Vlom v podjetje

Na ulici Brodišče je neznanec vlomil v podjetje in vzel več kosov električnega orodja. Materialna škoda znaša okoli 10.000 Å.

• Tatvina registrske tablice

Na ulici Špruha je neznanec ukradel registrske tablice LJ V3-96P. Materialna škoda znaša okoli 40 evrov.

23. marec 2007

• Prometna nesreča

Na Mengeški cesti je prišlo do prometne nesreče z materialno škodo, in sicer zaradi vožnje na prekratki varnostni razdalji. Materialna škoda znaša okoli 300 evrov. Povzročitelju je bil izdan plačilni nalog.

25. marec 2007

• Tatvina

Na Ljubljanski cesti v Trzinu je neznanec ukradel kolo znamke Merida Kalaria 500, svetlozelene barve, številke okvirja ATJD5H002813. Materialna škoda znaša okoli 300 evrov.

26. marec 2007

• Prometna nesreča s pobegom

Na Ljubljanski cesti je neznanec voznik z vozilom trčil v ograjo in jo poškodoval. Materialna škoda znaša okoli 300 evrov.

27. marec 2007

• Tatvina vozila

Na Jemčevi cesti je neznanec izvršil tatvino osebnega avtomobila znamke Renault Laguna. Vozilo je bilo še isti dan najdeno v naselju Podboršt, prav tako pa je bil ugotovljen storilec, ki je bil s kazensko ovadbo izročen preiskovalnemu sodniku, ki je zoper njega odredil pripor.

29. marec 2007

• Tatvina registrskih tablic

Na ploščadi dr. Tineta Zajca je neznanec izvršil tatvino registrskih tablic LJ V1-44A. Materialna škoda znaša okoli 40 evrov.

• Tatvina

Na ulici Blatnica je neznanec odtujil črno žensko torbico znamke Samsonite z vsebino. Materialna škoda znaša okoli 150 evrov.

• Tatvina registrske tablice

Na Ljubljanski cesti je neznanec izvršil tatvino registrske tablice LJ 13-92C. Materialna škoda znaša okoli 40 evrov.

• Ogrožanje varnosti

Občan je prijavil, da mu znana oseba grozi. Zoper osumljenega bo podana kazenska ovadba.

30. marec 2007

• Poškodovanje tuje stvari

Na Ljubljanski cesti je neznanec poškodoval aluminijaste zlebove in marmorne plošče. Materialna škoda znaša okoli 1.000 evrov.

• Drzna tatvina

Na Kidričevi cesti se je oškodovanka usedla v vozilo in žensko torbico odložila na sovoznikov sedež. V tem trenutku je do vozila stopil neznanec, ki je vrata vozila odprl in vzel žensko torbico z vsebino. V bližini ga je čakal drugi neznanec s kolesom z motorjem, s katerim sta se nato odpeljala. Materialna škoda znaša okoli 300 evrov.

Poleg tega je bilo na bencinskem servisu Petrol marca izvršenih trinajst tatvin goriva. Skupna materialna škoda znaša okoli 400 evrov. Policisti naprošajo vse, ki bi karkoli vedeli o nerazrešenih primerih ali pa jim pozornost vzbudijo sumljive osebe, naj informacijo čimprej sporočijo na Policijsko postajo Domžale, tel. št. 01/724 65 80, na brezplačno št. 113 ali na brezplačni anonimni telefon 080 0100.

*Pride čas prelep,
ki daje ...
Pa se ne zaveš takrat ...*

*Pride čas preklet,
ki iztrga,
vzame,
kar imaš
brezmejno rad. (Janez Medvešek)*

Mineva leto, kar nam je kruta usoda iz naše srede iztrgala
drago nam

TINO.

Hvala vsem, ki nam pomagata blažiti bolečino ter z nami
ohranjate lepe spomine na naša skupna leta.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob smrti moža, očija, dedka, tasta
in pradedija

RAJKA KMETIČA

se z bolečino v srcu zahvaljujemo vsem, ki ste ga
pospremili na njegovi zadnji poti ter nam izrazili pisna
in ustna sožalja. Vsem se zahvaljujemo tudi za tolažilne
besede ter darovano cvetje in sveče.

Še posebno se zahvaljujemo g. Franciju Mušiču in
njegovi ženi gospe Adi Lovše Mušič za sočutne in lepe poslovil-
ne besede. Hvala tudi gospe Mirandi Majetič, uslužbenki Komu-
nalnega podjetja Kamnik - pogrebni zavod in njenim
sodelavcem za nesebično pomoč. Hvala g. Andreju Vrbančiču iz
podjetja Pogrebne storitve Vrbančič in njegovim uslužbencem.
Hvala tudi trzinskim gasilcem in vsem članom ZZB NOB Trzin,
ki so se mu ob grobu poklonili in se od njega za vedno poslovili.

Težko je prebroditi najtežje trenutke. Ostali smo nemi in
nemočni, saj sta se v naše domove naselili bolečina in žalost.

Žena Rozka z družino

ZAHVALA

*Pomlad bo na naš vrt prišla,
in čaka, da prideš ti,
in sedla bo na rožna tla
in jokala, ker te ni.*

20. marca 2007 se je poslovil
od nas ljubljeni mož, oče, ata, praded in brat

SLAVKO PIŠEK st.

častni občan občine Mengeš

Vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in gasilcem,
ki ste bili v dneh slovesa z nami, se iskreno zahvaljujemo
za darovano cvetje in sveče ter številno spremstvo
na zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V sredo, 21. februarja, smo se tiho - kakor je želel -
v družinskem krogu poslovili
od našega ljubega moža, očka in dedija

IVANA BAHORIČA

Iskreno se zahvaljujemo za vsa izrečena sožalja
in tolažilne besede. Še posebno se za podporo v teh težkih
trenutkih zahvaljujemo gospe Jelki Tacar in
gospe Regini Kajfež ter stanovalcem
Pernetove ulice za pomoč in podarjene sveče.

Hvala vsem!

Žalujoči: Olga Bahorič z družino

Nič

*Dedi, koliko zvezd ima nebo?
Ne vem, otrok, jih prešteti je težko.
Kaj mesec je in kaj je luna?
Veš, malček, to sta brat na nebu in pa sestrica.
In kaj sonček je tam zgoraj?
To oče je vseh svetlih zvezd, največja zvezdica.
In kaj je za zvezdicami?
Nič, otrok! In kaj je za ničem?
Nič! In kaj še dlje? Zopet nič.
No, dedi, se pravi, da ta nič le nekaj je.*

Emil Milan Kuferšič

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU V APRILU IN MAJU 2007

24.04.2007	19.30	Društvo upokojencev in Anica Gladek	Literarni večer - predstavitev poezije in življenja A. S. Puškina. CIH, dvorana M. Ručigaj
24. in 25.4.2007		OŠ Trzin	Zbiranje odpadnega papirja - podrobnejše informacije najdete na 16. strani
25.04.2007	20.00	KUD Franc Kotar	Bharat Natyam - Večer indijskega klasičnega plesa
27.4 do 6.5.2007		TD, Občina Trzin	Razstava cvetja v Arboretumu Volčji Potok - predstavitev občine Trzin 2. maja
01.05.2007	7.00 - 8.00	Občina Trzin	Prvomajska budnica (7.00 - cerkev sv. Florijana, 7.30 - CIH, 8.00 - Kidričeva)
05.05.2007	8.00 -12.00	AS Domžale	Tehnični pregledi traktorjev, dvorišče pred KUD-om
05.05.2007	13.00	Šahovsko društvo Trzin	Šahovski turnir v okviru Florjanovega sejma
5. in 6.5.2007	9:00 -19:00	Turistično društvo	Florjanov sejem, Ljubljanska cesta
06.05.2007		PGD Trzin	Florjanova nedelja
11.05.2007	16.00	Športno društvo	Otroška olimpijada za otroke (stare od 3 do 8 let) in tek staršev, pred OŠ Trzin
11.05.2007	19.00	Turistično društvo	Predstavitev knjige in razstava Emila Milana Kuferšiča, DMR in avla CIH
12.05.2007	9.00	Občina Trzin, civilna zaščita	Vaja civilne zaščite. Lokacije: Onger, OŠ Trzin; Center T3
14.05.2007	19.00	KUD, Občina Trzin	Proslava ob občinskem prazniku, v dvorani KUD-a
16.05.2007		Društvo upokojencev	Izlet
19.05.2007		KUD; TD, Občina Trzin	Festival Trzinska pomlad 1
25.05.2007		Društvo upokojencev	Trzin poje v izvedbi pevskega zbora s povabljenimi gosti

Opombe: Več informacij o pridetvah PD Onger dobite na spletni strani www.onger.org. Dodatne informacije o prireditvah so na voljo tudi v Občinskem informa-
tivnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30.